

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DRUGA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
26. oktobar 2017. godine

(Posle pauze – 16.00)

PREDSEDNIK: Poštovani narodni poslanici, pristupamo postavljanju poslaničkih pitanja u vremenu od 16.00 do 19.00 časova, saglasno članu 205. Poslovnika Narodne skupštine.

Podsećam vas da izlaganje narodnog poslanika koji postavlja pitanje ne može da traje duže od tri minuta. Zatim, ima pravo da, u trajanju od najviše tri minuta, komentariše odgovor na svoje pitanje ili da postavi dopunsko pitanje i, na kraju, da se izjasni o odgovoru, u trajanju od najviše dva minuta.

Podsećam vas da nisu dozvoljene replike i ukazivanje na povredu Poslovnika, po članu 216. Poslovnika, i u skladu sa tim, molim narodne poslanike da podnesu prijave za postavljanje pitanja.

Podsećam vas da će redosled postavljanja poslaničkih pitanja biti utvrđen prema dosadašnjoj praksi rada Narodne skupštine, tako što će, naizmenično, najpre reč dobijati narodni poslanici koji ne pripadaju nijednoj poslaničkoj grupi, a zatim narodni poslanici od najmanje prema najvećoj poslaničkoj grupi.

Prelazimo na postavljanje poslaničkih pitanja.

Reč ima narodni poslanik Muamer Zukorlić.

Izvolite.

MUAMER ZUKORLIĆ: Dame i gospodo, moje pitanje je upućeno predsedniku Vlade, ministrima Zorani Mihajlović i Rasimu Ljajiću – kako je moguće u 21. veku da Novi Pazar, kao veoma važan centar sandžačke regije, nema železničku prugu, nema gasovod, a putevi između Novoga Pazara i Sjenice, i Novoga Pazara i Tutina, kao i Sjenice, Nove Varoši i Priboja ubedljivo su najgori putevi u celoj zemlji?

Pomenuo sam ministra Rasima Ljajića iz razloga što smo imali 2010. godine posetu predsednika Erdogana i tada je, sa predsednikom Tadićem i ministrom Ljajićem, javno obećano da će putevi Tutin – Novi Pazar – Sjenica biti izgrađeni. Već sedam godina je prošlo, a nisu ni otpočeli radovi niti imamo ozbiljne naznake za to. Nažalost, imamo vrlo učestale pogibije na tim putevima i

konačno je vreme da se krene sa tim, ili da bar dobijemo odgovore dokle smo stigli po ovom pitanju.

Drugo pitanje se odnosi na otmice u Štrpcu i Sjeverinu, ubistva u Kukurovićima i druge slične događaje 1992. i 1993. godine. Kao što je javnosti poznato, tada su oteți i najverovatnije likvidirani građani ove zemlje. Moje pitanje predsedniku Vlade i ostalim nadležnim ministrima jeste – kada će doći do zaokreta, odnosno promene politike Vlade po ovom pitanju? Nažalost, ova pitanja su dosada tretirana isključivo administrativno, kroz pravosuđe, i već ovih dana imamo da su neke tužbe pale na apelacionom sudu, a i činjenicu da se ni na jednom obeležavanju ovim povodima nije dosada niko pojavio kao predsednik Vlade.

Treće pitanje se tiče demografije, odnosno migracija. Znamo da postoje tela koja se bave ovim pitanjima, ali moje pitanje je – šta se konkretno čini da se zaustavi migracija iz sela prema gradu koja preti da apsolutno i strateški ugrozi opstanak celokupnog stanovništva, a tu pre svega mislim na sela na visokim nadmorskim visinama? Hvala.

PREDSEDNIK: Izvolite, reč ima ministarka.

ANA BRNABIĆ: Dobar dan želim građanima Srbije i poštovanim narodnim poslanicima. Drago mi je da sam danas ovde sa svojim timom. Imala sam veliku želju da dođem ovde i odgovaram na pitanja vas, narodnih poslanika, a isto tako da kroz odgovore predstavim šta smo uradili u prvih sto dana rada Vlade.

Ja sam, kao što sam i rekla ranije, izuzetno zadovoljna time šta je Vlada uradila u prvih sto dana. Mislim da smo pokazali da možemo da nastavimo i jako i hrabro napred, bez ikakvih stajanja, jer Srbija nema vremena da gubi iako se suočavamo stvarno sa jako velikim brojem problema.

Moram sada da kažem svoje lično mišljenje, jer nisam imala ovakvo mišljenje, u ovolikoj meri, prethodno. Dok sam bila samo ministar za državnu upravu i lokalnu samoupravu, nisam mogla da sagledam celu situaciju, a i bila sam nova u Vladi. Svakako se suočavamo sa velikim brojem problema u raznim oblastima, zbog toga što je Srbija, nažalost, bila i zapuštena i zaboravljena i vođena na jedan potpuno neprofesionalan način, ako bih mogla uopšte da kažem da je bila vođena; mislim da je najbolje reći da je bila zapuštena.

Ono što mi je važno da kažem, a daću priliku ministarki Mihajlović da odgovori na deo oko puteva, jeste da je upravo to primer toga sa čime se suočavamo. Dakle, radimo na putnoj infrastrukturi, kao i na svakoj drugoj infrastrukturi, više nego ikada. Tu imamo podatak da je, recimo, od 2008. godine, što se tiče auto-puteva, izgrađeno nekih sto kilometara do 2013. godine u poluprofilu, a od tada jedno tri puta više auto-puteva u punom profilu.

Što se tiče rehabilitovanih lokalnih puteva, mi smo imali do 2012. godine nekih 500 kilometara rehabilitovanih lokalnih puteva. Od tada je još nekih 700 kilometara potpuno rehabilitovano, i dodatno je rekonstruisano i izgrađeno oko dve hiljade kilometara državnih puteva, pored auto-puteva.

Dakle, pokušavamo da stignemo do svakog dela Srbije. To ide brzo, ali ne ide dovoljno brzo u odnosu na to šta smo zatekli i koliko je potrebno. Sami znate da je danas u Srbiji, kada treba da krenete negde, npr. putovala sam jednom iz Niša u Požegu, lakše da krenete iz Beograda i dođete u Kejptaun. Dakle, šta god da uradite nije dovoljno dobro, ali dajemo sve od sebe i kažem da će biti tu i Raška oblast, Novi Pazar, Sjenica i gasovod. Sve je to ono što planiramo i nastojimo da uradimo.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Rasim Ljajić.

RASIM LJAJIĆ: Vrlo kratko. Dakle, tačno je da je 2010. godine ne samo obećano da će biti izgrađeni ti putevi od Novog Pazara do Sjenice i od Novog Pazara do Tutina, već je potpisan i protokol sa Turskom vladom oko finansiranja i izgradnje te dve deonice. Mislim da je bilo izdvojeno oko 40 miliona dolara.

Međutim, problem je nastao u implementaciji tog kredita, zbog dve stvari: zahteva Turske da njihove firme učestvuju u rekonstrukciji ta dva puta i, drugo, zbog visine kamatne stope. Čini mi se, Zorana će me ispraviti ako pogrešim, da se počelo sa 6,4%, a onda su spustili na 4,6%, što je kamatna stopa koja je veća od kredita koje smo dobili od Azerbejdžana i Kine. To je bilo neprihvatljivo.

Sada, tokom posete predsednika Erdogana, jedna od centralnih tema razgovora bila je upravo izgradnja ne samo ta dva putna pravca, već izgradnja putne infrastrukture u celoj Srbiji. Tokom novembra očekujemo posetu turske „Eksim banke“, gde bi se isključivo razgovaralo o visini kamatnih stopa.

Juče sam saznao, zvali su iz Ankare da kažu, da je Turska opredelila jedan deo sredstava, značajan deo sredstava, oko 500 miliona evra, za finansiranje izgradnje infrastrukture u Srbiji i sada se traži model finansiranja. Da li će kredite dobijati turske građevinske firme, koje će onda učestvovati na tenderima ovde za izgradnju puteva, ili će pak to biti neka druga vrsta kredita pod povoljnijim kamatnim stopama, zaista u ovom trenutku ja ne mogu kažem, ali svakako će to biti apsolutno jedan od prioriteta, kao što je i premijerka rekla. Dokle će se stići i koje ćemo uslove dobiti, u ovom trenutku stvarno ne mogu da tvrdim.

Samo kratko što se tiče gasovoda. Naravno, nisam direktno bio uključen u to. Znam da u budžetu stoje sredstva predviđena u Ministarstvu, čini mi se, energetike. Radilo se o projektu koje je svojevremeno trebalo da finansira Slovačka vlada, odnosno slovačke banke, u izgradnji gasovoda od Aleksandrovca

preko Kopaonika, Novog Pazara i Tutina. Još uvek postoje ta sredstva na poziciji Ministarstva energetike, čini mi se da postoji neka radna grupa koja treba da radi na realizaciji tog projekta.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala lepo.

Reč ima Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala.

U poslednje tri godine, kada govorimo o ulaganju u saobraćaj, da uopšte sada ne pominjemo auto-puteve nego samo da govorimo o tome koliko se ulagalo u održavanje i rehabilitaciju puteva, bilo državnih, bilo lokalnih, iako su lokalni pre svega u ingerenciji lokalnih samouprava, bez obzira na to, država je preuzimala puno obaveza i puno pomagala upravo lokalnim samoupravama, svesna toga da verovatno ne postoji važnija stvar nego imati infrastrukturu – bilo da je ona energetska, bilo da je saobraćajna, bilo da je u pitanju komunalna.

Prvo ću nekoliko važnih podataka da vam kažem. Ne znam da li to znate, ja sam tražila da se izlista. Dakle, opština Raška: 2015, 2016. i 2017. godina – 150 miliona dinara samo u redovno održavanje.

Sada ću vam namerno govoriti godinu po godinu da vidite da se svake godine povećavao iznos novca koji je davan. Sad prvo govorim samo o redovnom održavanju.

Opština Novi Pazar: 2015. godina – 82 miliona, 2016. godina – 110 miliona, 2017. godina – 210 miliona; ukupno oko 400 miliona samo u redovno održavanje. Tutin: 112, 132 i 100 miliona; znači 350 miliona u prethodne tri godine. Dakle pričam samo o redovnom održavanju.

Druga stvar koju smo uradili u prethodne tri godine odnosi se na celu Srbiju, a reći ću vam tačno za prostor Raške, Novog Pazara i Tutina. Mi smo se zadužili kao država 400 miliona evra, tačnije 300 miliona evra je iz kredita Svetske banke, Evropske investicione banke i Evropske banke za obnovu i razvoj i 100 miliona evra iz našeg budžeta, državnog, da bismo rehabilitovali 1.000 kilometara puteva. Tačno smo napravili u pet godina koji su to kilometri na teritoriji Srbije. Probali smo da obuhvatimo ono što je zaista najkritičnije, a jesu kritični ovi pravci koje ste vi rekli i oni su u rasporedu za rad – 2017. kraj raspisivanja javnih poziva za dokumentaciju, 2018. i 2019. godina za rad. Ukupno 250 kilometara puta u ovom delu Srbije treba iz tog kredita da bude rehabilitovano.

Dodatno, kada je potpredsednik Vlade Rasim Ljajić sada pominjao kamatne stope, mislim da je važno da znate da smo mi pri poslednjoj poseti predsednika Turske upravo razgovarali o toj kamatnoj stopi, jer za nas je zaista bilo neprihvatljivo da pričamo o 6,5%, 5,5%, pogotovu danas, kada znamo kako

na tržištu kapitala izgledaju uslovi, i imamo jedno veliko obećanje predsednika Turske da je kamatna stopa ispod 2%. To ćemo sačekati. Čekamo pregovore i očekujem da ćemo u tom smislu moći da kao država garantujemo kredit za dalje ulaganje u puteve.

Ono što je takođe značajno je da se, i pored ovog ulaganja u redovno održavanje i rehabilitaciju, krene u komunalnu infrastrukturu i tu postoje već neki razgovori sa Opštinom Novi Pazar kako možemo kroz određena zajednička ulaganja Opštine i budžeta Ministarstva građevinarstva, jer se mi takođe i time bavimo, da uložimo u komunalnu infrastrukturu. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani narodni poslanici, poštovani gospodine Zukorliću, jedno od pitanja koje ste postavili, odnosno poslednje, ticalo se sela i ticalo se toga šta Vlada Republike Srbije čini kako bi ljudi koji žive na prostorima o kojima ste vi govorili ostali tamo i dalje.

Izneću vam samo nekoliko fakata i mislim da je to jako važno da se zna zbog celokupne javnosti. Moram reći da Ministarstvo poljoprivrede ima jako dobru saradnju sa predsednicima opština. Nažalost, jedan je pokojni u ovom trenutku, predsednik Opštine Tutin. Mi smo dogovorili ozbiljan projekat izgradnje sistema vodosnabdevanja na prostoru opština Tutin i Sjenica. Za tu namenu izdvojeno je 50 miliona dinara ove godine, u 2017. godini, kako bi se izgradio sistem vodosnabdevanja.

To obuhvata prostor na izuzetno visokim nadmorskim visinama gde ljudi dosada... Pratili ste putem sredstava javnog informisanja da mnogi ljudi svake godine imaju probleme kako da obezbede vodu za sebe, a isto tako da obezbede i vodu koja je neophodna za razvoj njihovog stočarstva, odnosno za kompletan sistem privređivanja koji oni imaju na tom prostoru. Ove godine otpočet je taj projekat. Sledeće godine će biti nastavljen i očekujem da bude to gotovo. To je ono što se tiče vodovodne infrastrukture.

Što se tiče direktno poljoprivrede, moram reći da će ovih dana biti donet jedan poseban pravilnik o malim proizvođačima, koji će se isključivo ticati tzv. tradicionalne obrade mesa i mleka. Dosada nismo imali takvu situaciju, nismo imali takvu praksu, nego ko god je želeo da izađe na tržište, bilo da su tržišta lokalna, regionalna ili na prostoru čitave Srbije, ili da izveze, morao je da ispunjava iste uslove, bilo da se radi o preradi malih količina robe ili da se radi o preradi koja je prevazilazila kapacitete desetina ili stotine hiljada tona mesa.

Dakle, na ovaj način mi želimo da ovim malima omogućimo da prerađuju mleko, da prerađuju meso poštujući uslove bezbednosti hrane, ali da

imaju niže kriterijume kako bi mogli da uđu u čitav sistem i mogli da obezbede egzistenciju za sebe i svoje porodice. Mislim da je to jako važno. Radi se o ljudima koji izlaze na lokalna tržišta, to su najčešće pijace ili neke slične stvari koje se nalaze u njihovom neposrednom okruženju, i na ovaj način omogućava da veću dodatnu vrednost naprave, da ne moraju da prodaju primarne poljoprivredne proizvode nego da mogu da ih naprave u svom domaćinstvu. Ministarstvo će posebno pomoći nabavku opreme, izgradnju ovakvih objekata kako bi ta lica mogla što kvalitetnije da obezbede svoju egzistenciju.

Što se tiče prostora na većim nadmorskim visinama, od sledeće godine krenuće posebni programi koji su zasnovani i na nacionalnim merama, dakle na merama koje se tiču budžeta Republike Srbije, a isto tako i kroz IPARD, gde ćemo omogućiti licima koja se bave stočarstvom na tim prostorima da dobijaju posebne finansijske povlastice kako bismo im olakšali poljoprivrednu proizvodnju, olakšali razvoj njihovog stočnog fonda, a s druge strane kako bi dobijali veću finansijsku podršku da ostaju na tim prostorima.

To je sve u domenu Ministarstva poljoprivrede. Da ne zamaram previše; ima tu dosta mera koje se tiču i posebnih podsticaja ako živite u područjima sa otežanim uslovima poslovanja, gde ukoliko neko dobije podsticaj 50%, dakle subvenciju 50% od vrednosti nabavljene opreme, ukoliko je reč o ovim područjima, tu je 65% povraćaja. Dakle, ako nešto košta deset hiljada evra, u uobičajenim slučajevima dobija povrat pet hiljada evra, a kada se radi o područjima sa posebnim uslovima poslovanja, taj iznos sredstava bude u povraćaju šest i po hiljada evra. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Dame i gospodo uvaženi narodni poslanici, želim da se zahvalim poslaniku Zukorliću što je pokrenuo pitanje gasovoda koji treba da obezbedi snabdevanje gasom za Rašku, Novi Pazar i Tutin. To je projekat koji mi zovemo službeno Aleksandrovac–Tutin.

Želim da vas informišem da je to jedan od najznačajnijih projekata koji se u ovom trenutku razvija u oblasti gasne infrastrukture. Mi smo prepoznali da je taj projekat od značaja za taj deo Srbije, uzimajući u obzir činjenicu da je zaista u prioritetu Vlade Republike Srbije da se privlače investitori u taj deo Srbije, koji ima dosta mladih i velike potrebe za zapošljavanjem.

Svesni smo činjenice da je maltene nemoguće razviti ozbiljnu industrijsku zonu ako se ne obezbedi neophodna infrastruktura i gotovo svi investitori koji planiraju svoj ulazak u Srbiju kao jedan od ključnih aspekata upravo tretiraju snabdevanje gasom. Iz tog razloga se ovaj projekat, kao što sam rekao, nalazi u našem prioritetu.

Mi smo doneli odluku o izradi prostornog plana područja posebne namene. On se trenutno nalazi u takozvanom ranom javnom uvidu, koji će trajati 30 dana. Finansiranje za te neke početne aktivnosti je obezbeđeno. Nosilac projekta je „Srbijagas“. To više nema veze sa onim slovačkim aranžmanom, to je sada projekat koji u potpunosti razvija „Srbijagas“. U budžetu za 2017. godinu je bila predviđena cifra, odnosno iznos sredstava za garanciju. To će biti i u budžetu za 2018. godinu. Mi očekujemo da će početi građevinski radovi u julu ili avgustu 2018. godine.

Znači, ugovori su već potpisani, projektovanje je u toku i prostorni plan se vrlo brzo završava.

Očekujem, tj. po nekoj dinamici taj projekat bi trebalo da bude završen do kraja 2019. godine. Ne volim da licitiram rokovima i znam da je to vrlo nezahvalno, uzimajući u obzir vrlo kompleksan teren kroz koji taj gasovod prolazi. Pre bih rekao da će to biti početkom 2020. godine. Koliko je veliki projekat govori i vrednost projekta, a projekat vredi 48 miliona evra. Ponavljam, obezbediće snabdevanje gasom za Kopaonik, za Rašku, Novi Pazar i Tutin.

Tako da ja mislim da je to lepa vest, dobra vest za građane tog dela Srbije i nadam se da ćemo svi zajedno prisustvovati početku izvođenja građevinskih radova, koji se, kao što sam rekao, očekuju u julu 2018. godine. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Izvolite, dopunsko pitanje.

MUAMER ZUKORLIĆ: Zahvaljujem.

Posebno me raduje ovaj poslednji odgovor, koji sadrži konkretne informacije o realizaciji plana za gasovod; to je zaista radosna vest.

S druge strane, ja sam potpuno svestan i spreman da budem svedok činjenice da Vlada poslednjih godina, i ova i ona prethodna, ulaže ogromnu energiju u pogledu rešavanja infrastrukturnih pitanja koja jesu posledica proteklih decenija kašnjenja i dekadence na tome polju. Dakle, to ne želim na bilo koji način da dovedem u pitanje, kao i činjenicu da jeste u fokusu i prostor o kome govorim i putevi o kojima govorim, ali mojim pitanjem sam želeo da dodatno ukažem na činjenicu da je tamo gde se ekstremno puno kasni, ili gde je ekstremno loše stanje, potrebno imati dodatan napor da bismo bar uhvatili neki prosek.

Pomenuli ste, recimo, put kome ste svedočili, od Niša do Požege. Znači, taj put od Niša do Požege je poput švajcarskog puta u poređenju sa ovim putevima o kojima ja govorim. Zato je tu zaista potreban i dodatan napor, i dodatna energija i dodatna sredstva da bi se prosto ta neka pozitivna nula uhvatila, pa da onda nastavimo dalje. Jer ne možete objasniti građanima Novog

Pazara da je moguće u 21. veku nemati železničku prugu, kakvu god. Sama simbolika nedostatka te pruge govori o odnosu prethodnih politika koje to nisu stavile na dnevni red. Ako stavimo na dnevni red, dajmo samo to značajnije pojačati.

Ovo nije prvi susret i razgovor sa ministrom poljoprivrede vezano za selo, ali moja uverenja su – i to stalno potenciram, i ovom prilikom sam zato postavio to pitanje – selima sa posebno teškim okolnostima života, kao što su sela visokih nadmorskih visina, mora se drastičnije i radikalnije pristupiti. Moj predlog je bio da se svakako ide sa drastičnim radikalnim merama poreskih olakšica kako bismo motivisali te ljude. Jer verujte, ovo se ne odnosi samo na Sandžak i na Peštersku visoravan već je istorijsko-sociološka činjenica, prvo nestaju sela visokih nadmorskih visina, a posle toga ostala sela, a posle toga gradovi. Nemojmo misliti da nas se to ne tiče. To je strateški ekstremno važno pitanje.

Žao mi je što nisam dobio odgovor vezano za Štrpce i Sjeverin. Molim vas, voleo bih da se premijer o tome izjasni.

PREDSEDNIK: Reč ima predsednica Vlade.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam puno.

Opet poštovanom narodnom poslaniku moram da kažem da ja u potpunosti razumem šta kažete i, verujte, razumem i frustraciju. Često se desi, ako ne i svakodnevno, da smo i mi u Vladi frustrirani zbog stvari koje jednostavno ne mogu da idu dovoljno brzo zato što se toliko kasnilo, i dajemo sve od sebe. Verujte, kad dođete, ne znate odakle da krenete, zato što je takva situacija. Evo, daću vam primer lakih stvari, za koje biste mislili da su se već završile i da smo mi u tom smislu jedna normalna zemlja. Da ne pričam uopšte o izgradnji puteva, auto-puteva, rekonstrukciji puteva, gde trebaju resursi itd.

Evo, kao Vlada šest meseci sada, ako ne i malo duže, radimo na uspostavljanju adresnog registra, da ne bismo svi mi, svi građani Srbije imali šest adresa: jednu adresu u ličnoj karti, drugu u pasošu, na trećoj živite, na petu vam stiže pošta itd. Upoređujemo podatke. Da li vi možete da verujete da...?

Molim narodne poslanike ovde za pažnju, zato što je stvarno jako važna stvar, koja pokazuje nivo do kojeg smo mi došli kao zemlja. Neuređenost. Dakle, danas u Srbiji, kraj je 2017. godine, 3.028.020 građana ima prijavljeno prebivalište u ulicama bez određenog kućnog broja, to je ono BB, a od toga 2.676.898 građana je prijavljeno na adresama za koje nije određen ni naziv ulice. Da li vi možete da verujete dokle smo mi došli?

Vi kažete – zašto to već niste rešili? Pa zato što ste tri godine morali da rešavate to što je zemlja došla na tri meseca od bankrota pa ste morali da spasavate zemlju.

U zdravstvu do 2012. godine nismo bili ni na jednoj evropskoj listi, nismo ispunjavali kriterijume da budemo na evropskoj listi do 2012. godine, pa rešavajte to. Pa smo u prvih sto dana Vlade u zdravstvu odobrili preko 1.200 novih radnih mesta, samo za medicinske sestre i za lekare, dakle samo za medicinsko osoblje. Specijalizacija i užih specijalizacija 870. Vi ste imali u vremenu pre toga da su deset godina bile zabranjene specijalizacije. Imali ste pet generacija zdravstva u Srbiji koje su ugrožene, dovedene do izumiranja. Mi smo u poslednje tri godine odobrili zapošljavanje 7.024 medicinska radnika, a do kraja godine je u planu zapošljavanje još 1.777. Znači, ukupno je 8.801 radnik, lekar i medicinska sestra ili tehničar zaposlen u zdravstvu da bismo napravili neki kvalitativni pomak napred.

Navodnjavanje, pričali smo o navodnjavanju – tri posto u ovom trenutku zemljišta u Srbiji je u navodnjavanju. Tri posto! Mi sada radimo za dodatnih 50.000 hektara, sa tim ćemo doći na 8%.

Dakle, razumem frustraciju, ali mislim da svi zajedno treba da razumemo sa čim se samo suočavala Vlada u prethodne tri godine i sa čim se suočavamo mi svaki dan. Radimo najbrže što možemo i doći ćemo dotle gde ste vi rekli. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Hvala lepo.

Izvolite, komentar.

MUAMER ZUKORLIĆ: Razumem i, kao što sam kazao, pozdravljam svu energiju koja se ulaže. Međutim, ono što me je dodatno potaklo jeste, zapravo, ukazivanje na dešavanja, odnosno obećanja iz 2010. vezana za...

Ako možete da mi vratite vreme, molim vas.

PREDSIEDNIK: Molim vas da date svoj komentar.

Poslaniče, nemojte da obraćate pažnju na poslanike koji neće da vas slušaju. Postavljanje je pitanja i davanje odgovora.

Prijavite se, molim vas, ponovo.

Izvolite.

MUAMER ZUKORLIĆ: Ono što je moja sugestija jeste da, kada imamo, recimo, problem sa turskim kreditom, kao što smo čuli, ne izgubimo sedam godina pregovaranja sa Turcima o tom kreditu, već bi država morala imati rezervnu varijantu B. Dakle, to je moja sugestija, jer ako ćemo čekati još sedam godina nakon ove turske posete, bojim se da to nije dobro. Dakle, hajde da mi imamo B i C varijantu pa da onda nastavimo.

Ja se izvinjavam, žao mi je što ignorišete pitanja o otmici u Štrpcu i Sjeverinu, jer nije dobro za Srbiju da se bilo koje pitanje tabuizira u ovoj zemlji. Radi se o građanima ove zemlje koji su stradali u vremenu kad ova zemlja zvanično nije bila u ratu. Prosto imam problem, i etički i pravno i politički, da promovišem politiku pomirenja ako nemamo jasne odgovore po ovom pitanju. I za moj narod, bošnjačku zajednicu, bošnjački narod u Sandžaku, i za ovu državu i celokupno društvo, za ozdravljenje svih naših frustracija i rana dobro je da se pogledamo u oči i kažemo šta o tome mislimo i da zajednički pristupimo lečenju tih rana i rešavanju tih problema.

Mi imamo problem da te porodice nemaju obeštećenja, da te žrtve nisu priznate kao civilne žrtve rata. Znaete kakvo je stanje u sudovima i kako je moguće ozbiljne predmete tretirati administrativno, na način da to ostavlja veoma neugodan ukus i neugodnu poruku za porodice ali isto tako za građane sa tog područja, odnosno sunarodnike stradalih. Zato vas molim da ovo pitanje ne ignorišemo, da mu zajednički pogledamo u oči. Nije ovo pitanje politikantsko, pogotovo ja ne želim da od toga pravim bilo kakvu retoričko-političku priču, već da zajedno pogledamo ovo pitanje i da učinimo šta je moguće, a verujte da je moguće ukoliko to budemo hteli zajedno da radimo.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Sada pitanje postavlja poslanik Jovan Jovanović.

Izvolite.

JOVAN JOVANOVIĆ: Hvala.

Poštovana predsednice Vlade, poštovani ministri, kao predstavnik Kluba samostalnih poslanika, koji čine Građanska platforma i Nova stranka, pre svega bih zamolio predsednicu Vlade da odgovara na postavljena poslanička pitanja i da predstavnici Vlade daju šansu i ostalim kolegama da postave pitanje i od njih dobiju odgovore.

Danas je ispred ovog zdanja održan posećen i oštar protest penzionera i mi narodni poslanici imamo obavezu prema građanima da prenesemo njihovu zabrinutost, zahteve i pitanja. Stoga, podsetiću da će prekosutra biti navršene tri godine otkada je stupio na snagu zakon kojim su umanjene penzije a čija važnost upravo ističe narednih dana. Tim zakonom su ne samo narušena stečena prava penzionera, već je, što je podjednako važno, narušeno i njihovo dostojanstvo.

S tim u vezi postavljam pitanje – da li će i kada penzije biti vraćene, i to u punom iznosu a ne primenom čudne matematike kojom se manji iznosi prikazuju kao veći?

S obzirom na to da su protestu penzionera prisustvovali i predstavnici Lige za povraćaj imovine, postavljam pitanje – kada će biti doneta dopuna zakona o restituciji, naročito poljoprivrednog zemljišta, odnosno o supstituciji?

Ovo je problem koji se tiče velikog broja građana, a bez pravne sigurnosti, odnosno jasnih imovinskih odnosa, nije moguć ni željeni privredni napredak.

Privredni napredak takođe nije moguć bez rasterećenja privrede, odnosno oslobađanja potencijala pre svega malih i srednjih preduzeća. Stoga postavljam pitanje – da li će novoosnovana preduzeća biti oslobođena plaćanja poreza i doprinosa u prvih 12 meseci i da li će doći do opšteg smanjenja poreza na rad, kao što je najavio ministar Vujović?

Danas su takođe ispred Skupštine bili novinari iz grupe „Za slobodu medija“, koji su uručili poslanicima pitanja za predsednicu Vlade. Oni su to učinili zbog toga što je predsednica odbila da se sastane sa njima. Zbog toga je pitam – da li namerava da promeni stav i ipak se sastane sa predstavnicima medija i razgovara sa njima o zabrinjavajućem stanju u ovoj oblasti?

Ovaj problem ima poseban značaj imajući u vidu i strateški cilj članstva u EU, koji je i sama predsednica Vlade istakla na početku svog ekspezea. Postavlja se stoga pitanje da li postoji iskrena namera da se taj cilj ostvari kada i premijerka i ministarka za evropske integracije, i pored veoma negativnih ocena o stanju u medijima koje su sadržane u izveštajima evropskih institucija, negiraju postojanje ovog problema i omalovažavaju novinare u Srbiji.

Tako je predsednica Vlade, i to u Briselu, nedavno izjavila da je pravi problem u tome da u Srbiji gotovo nema objektivnih novinara, a ministarka za evropske integracije da ne zna šta znači sloboda medija i da je većina medija postala polutabloidna i tabloidna, čime je dala najbolju ocenu rada, odnosno nerada Vlade u ovoj oblasti. Zato postavljam pitanje – da li će, umesto da negiraju postojanje ovog velikog problema, konačno početi da se bave otklanjanjem najvažnijih prepreka ka ostvarenju proklamovanog strateškog cilja?

Konačno, predsednik Srbije je u ponedeljak izjavio da će se za dan-dva znati dinamika unutrašnjeg dijaloga o Kosovu. Pošto su otada prošla već tri dana, zamolio bih predsednicu Vlade da nam predstavi ne samo tu dinamiku, već pre svega strukturu u kojoj će taj dijalog da se odvija. Imajući u vidu poslednja dešavanja – ovde pre svega mislim na integrisanje srpskih sudija u pravni sistem Kosova, kao i preuzete međunarodne obaveze – ne vidim da li će imati o čemu da se razgovara.

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala.

Izvolite, reč ima Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam puno.

Veliki je broj pitanja, izvinjavam se ako ću odužiti malo. Puno je pitanja i relevantna su. Pokušaću da odgovorim na sva.

Prvo pitanje je što se tiče penzija. Što se tiče penzija, rekla bih za početak dve stvari. Prva stvar, vraćam se na ono – pre tri godine Srbija je bila na tri

meseca od bankrota. I to nije rekla ni Vlada, ni opozicija, ni mediji, ni iko drugi u Srbiji, to je rekla Svetska banka. Upozorila je da smo na tri meseca od bankrota. Bilo je neophodno – ponovo se vraćam na to iako pričamo o tome tri godine – doneti nepopularne ali apsolutno neophodne mere fiskalne konsolidacije. Nažalost, u tim merama su u nekom delu morale da budu obuhvaćene i penzije. Zašto? I to je pravo pitanje – zašto su morale da budu obuhvaćene penzije?

Dakle, ne znam koliko poštovani narodni poslanici znaju i koliko su građani Srbije upoznati sa ovim problemom kada je došlo do prelamanja, potpunog prelamanja budžeta Republike Srbije, zbog čega smo i došli do bankrota. Godine 2008...

Pričam samo o penzijama, tako da vas molim da me slušate, zato što je važna stvar i zato što me pitate 50 puta. Okej je i sto puta, ali da se slušamo kada me pitate.

Dakle, penzije su 2008. godine povećane četiri puta – u toku jedne godine četiri puta! – dva puta redovno, to je bio april 2008. godine kada su penzije povećane 7%, oktobar 2008. godine kada su povećane dodatno 4%, i vanredno dva puta su povećane penzije te 2008. godine, jednom u februaru 11% i jednom u oktobru 10%.

Kada smo pričali o političkom povećanju penzija i kako su pokušavani izbori da se kupe penzijama, kada jedne godine povećate penzije četiri puta – ljudi, četiri puta! – 7%, 4%, 11%, 10%, e onda dođete do tri meseca pred bankrot. Onda neko ko je dovoljno politički odgovoran mora da dođe i uradi fiskalnu konsolidaciju, u okviru koje se samo najvećim penzijama – samo najvećim, dakle nisu se dirale penzije od 25.000 dinara i ispod – oduzima jedan deo, koji je i tako dat potpuno neosnovano i potpuno protiv zakona. A kako sad protiv zakona? Pa protiv zakona zato što se pozivalo na taj zakon da penzije ne mogu pasti ispod 60% prosečne plate.

Ali kada je računata prosečna plata...

Mislim da je ovo relevantno da biste razumeli o čemu se radi i da ne bismo pričali više o političkim floskulama kako je neko uzeo penzije zato što je bahat ili ovako ili onako, dakle mislim da je važno da narodni poslanici, pre svega narodni poslanici, razumeju ovaj problem.

Rečeno je da zakonski penzije ne mogu pasti ispod 60% prosečne plate, ali kada je, građani Srbije, računata prosečna plata, u obračun prosečne plate nisu uključivani zaposleni kod preduzetnika. Izbačeni su iz tog računa zaposleni kod preduzetnika da bi prosečna plata izgledala veće i da bi onda imali političko opravdanje da povećaju penzije još 11%, pa još 10% – pred izbore. Onda neko uvede ponovo red i onda imamo problem.

Na svu sreću, red je uveden u prethodne tri godine zahvaljujući ovim jako nepopularnim, pre svega politički hrabrim i odgovornim odlukama da mi danas imamo rast koji je zasnovan na proizvodnji, na investicijama i na izvozu.

Na tim zdravim osnovama smo uspeli da za prethodne dve godine povećamo penzije – doduše malo, ali koliko je bilo fiskalnog prostora – za 1,75, za 1,25 i ove godine za 5%, i svake godine jednokratno povećanje penzija tako da bismo imali konačno veće one najmanje penzije.

Dakle, danas, kada budemo od 1. januara povećali 5% penzije, što je stvarno značajno i za najrazvijenije zemlje sveta, 90% penzionera u Srbiji će imati veće penzije nego 2014. godine, pre mera fiskalne konsolidacije. Neće imati oni sa najvećim penzijama, ali ćemo mi polako prelaziti, i u 2018. godini potpuno ukinuti taj zakon da onda oslobodimo to. Ali je to sada urađeno na zdravim osnovama i to je ono što je jako važno.

Povećanje penzija i mere fiskalne konsolidacije su svakako ono sa čim se ova Vlada Republike Srbije najviše ponosi u prvih sto dana rada.

Što se tiče poreza, meni je takođe posebno drago da kažem da smo u prvih sto dana rada Vlade uspeli i u okviru pregovora sa Socijalno-ekonomskim savetom da podignemo minimalnu cenu rada za čak 10% ove godine, sa 130 na 143 dinara. To je posebno važno za 350.000 ljudi u Srbiji koji primaju minimalac, dakle jako važna mera.

Onda smo razgovarali sa poslodavcima, koji su pristali na ovo, o tome da to bude budžetski neutralno za Srbiju, da vidimo da povećamo neoporezivi deo zarada kako bismo praktično ovo olakšali poslodavcima, i to je ono o čemu razmišljamo u ovom trenutku, kao i smanjivanje bruto dva poreza na dohodak kako bismo mi malo bolje rasporedili sredstva koja imamo za Nacionalnu službu za zapošljavanje a kako bismo poslodavcima olakšali. Sve ostalo, razmišljamo o tome i pravimo analize, ali ozbiljne analize, da ne bismo ugrozili sve ono što smo tako jako teškom mukom postigli zajedno sa građanima Srbije u prethodne tri godine.

Što se tiče medija, meni je, kao prvo, jako zanimljiva formulacija da sam ja odbila da se sastanem sa predstavnicima medija i medijskih udruženja. Nisam odbila da se sastanem sa njima. Sastaću se sa njima. Nisam imala vremena u poslednjih deset dana, ali čini mi se da je okej da se nisam sastala u deset dana kada smo radili neke druge stvari. I zakazaću taj sastanak.

Da je to istina svedoči i to da sam dobila poziv, recimo, od jednog predstavnika lokalnog medija „Valjevo plus“. To je čovek koji mi je rekao da ima problema zato što je kritičan prema vlasti i ja sam ga pozvala, imam sutra sastanak sa njim, da vidim tačno kakvih problema čovek ima. Dakle, sastajem se

sa svim medijima sa kojima treba da se sastajem da čujem sve probleme koje treba da čujem i mislim da je to jako važno.

Što se tiče cele problematike slobode medija, pričamo puno o tome. Opet, čula sam nebrojeno puta da situacija u medijima do sada u Srbiji nije bila gora. Baš nikada. Danas je najgora situacija u Srbiji što se tiče medijske scene – eto, to čujem iz dana u dan. I isto tako kritike na moj račun zato što sam prilikom jedne diskusije u Briselu rekla ne da ne postoje objektivni mediji nego da postoji jako mali broj objektivnih medija. Kritike na sve strane: kako sam uvredila sve medije u Srbiji, kako sam uvredila sve građane Srbije, kako sam...

(Marinika Tepić: Jeste, tačno je.)

Tačno je? Odlično, hvala vam, narodna poslanice, ako je to tačno. Sad ću vam reći da to nisu samo moji lični utisci. Dakle, situacija u medijima je, kao i situacija u bilo kom drugom segmentu društva o kom sam vam pričala na početku, nasleđena i katastrofalna. Katastrofalna!

Šta je prva vlada u mandatu Aleksandra Vučića uradila? To je prva vlada koja je usvojila set medijskih zakona kako bi se poboljšala slika medija u Srbiji.

(Radoslav Milojević: Imate ograničeno vreme za odgovor.)

Koliko imam još?

PREDSEDNİK: Izvolite samo. Ja vodim sednicu. Samo nastavite, to su provokacije.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam. To su četiri vrlo važna pitanja. Narodni poslanici postavljaju pitanja, želim kao predsednica Vlade da im odgovorim. Nemojte postavljati pitanja ako ne želite da čujete odgovore. Hvala vam.

Dakle, 2014. godine vlada tadašnjeg premijera Aleksandra Vučića usvojila je set medijskih zakona da popravi medijsku situaciju u Srbiji. To je prva vlada koja je to uradila. Da podsetim, povlačenje države iz medija i prilagođavanje medija i opstanak medija na tržištu je nešto što je Vlada Srbije usvojila zato što su se za to godinama i godinama zalagala medijska udruženja i medijske asocijacije. Upravo ona medijska udruženja i one medijske asocijacije koje danas kažu da država nije smela da se povuče iz medija nego da treba da pomaže medije. Dakle, izašlo se tada, 2014. godine u susret medijima.

Sada da se vratimo na to da sam ja uvredila sve građane Srbije, kako kaže narodna poslanica, kada sam rekla da ima jako malo objektivnih medija u Srbiji. I da podsetim, Savet za borbu protiv korupcije 2011. godine, tada ga je još uvek vodila pokojna Verica Barać, jedan od velikih boraca protiv korupcije, za koju ćete sada reći, narodna poslanica se složila, da je uvredila sve građane Srbije tim izveštajem. Dakle, 2011. godine, za vreme vlade Mirka Cvetkovića, Savet za borbu protiv korupcije i Verica Barać daju izveštaj o medijima koji kaže...

(Marinika Tepić: To nije pitanje.)

... Da je u tom periodu, vlade Mirka Cvetkovića, vršen snažan politički pritisak i da je nad medijima uspostavljena potpuna kontrola. Verica Barać i Savet za borbu protiv korupcije tada još kažu – više ne postoji medij iz kojeg građani mogu da dobiju potpune i objektivne informacije. Dakle, oni su rekli da nema objektivnih medija, ne da ih ima malo, kao što sam ja rekla, ali ja sam uvredila sve građane Srbije, a Verica Barać i Savet za borbu protiv korupcije nisu, ili vas makar ja tada nisam čula.

Dakle 2011. godina – ne postoji medij iz kojeg građani mogu da dobiju potpune i objektivne informacije, jer pod snažnim pritiskom koji stiže iz političkih krugova mediji prećutkuju događaje ili o njima izveštavaju selektivno i nepotpuno. Evropski parlament je 19. januara 2011. usvojio rezoluciju kojom izražava zabrinutost zbog pokušaja vlasti da kontrolišu rad medija. Oni izražavaju zabrinutost zbog kontrole medija i mešanja u medijski prostor, zbog kontroverzi u vezi sa privatizacijom „Večernjih novosti“, zbog napada i pretnji srpskim novinarima, kao i nedovoljnom pristupu internetu – internetu! – građana Srbije! I sada kažete da je digitalizacija smešna; mi makar omogućavamo pristup internetu svim građanima Srbije, što je neophodno za slobodu medija.

Na Skupštini Evropske federacije novinara 2011. godine istaknuto je da su novinari u Srbiji – molim vas – osiromašeni, poniženi, ućutkani i uplašeni.

I ja razumem da je vama teško ovo da slušate, ali ovo je situacija u medijima sa kojom se zatekla prethodna Vlada i koju pokušava da reši.

Dalje...

(Maja Videnović: Po kom članu Poslovnika teče ova sednica?)

PREDSEDNIK: Molim vas...

Izvinite. Izvinjavam se predsednici.

... Elementarnu pristojnost pokažite na ovoj sednici. Ko želi da čuje odgovore, neka sluša; ko ne želi, postoje neke druge...

Molim vas da elementarnu pristojnost pokažete prema predsednici Vlade, koja pokušava da vam odgovori na pitanja...

... A poslanik koji je postavio pitanje pažljivo sluša...

... I nemojte, molim vas, da pokazujete ružnu sliku vas i Parlamenta. Molim vas.

(Radoslav Milojević: Tri minuta ima.)

(Ana Brnabić: Ako mogu da nastavim što se tiče slobode medija.)

Inače, pročitala sam, za neuke poslanike, da nema povrede Poslovnika. Za one koji još nisu shvatili.

Kada pogledam u vašem pravcu ne vidim vas u budućnosti zbog ovakvog ponašanja.

(Maja Videnović: Sram vas bilo!)

Molim vas elementarnu pristojnost samo.

ANA BRNABIĆ: Da nastavim što se tiče slobode medija. Užasno, stvarno jako, jako važna tema i molim vas da me pustite da završim i da vam kažem sa čim se suočavamo. Hvala vam.

Dakle, ja se ponosim što sam predsednica Vlade i što sam bila ministar za državnu upravu i lokalnu samoupravu u vladi Aleksandra Vučića, koja je uvek...

(Aplauz.)

Dakle, koja je uvek...

(Boško Obradović: Ua, ua.)

... Uvek pozivala na sve događaje sve predstavnike medija – bez izuzetka, bilo da su kritični prema vlasti ili ne – uvek odgovarala na sva pitanja svih medija i tako će i nastaviti. Ja sam na to ponosna.

Sa druge strane, mi smo imali 2003. godine predsednika Vlade koji je otvoreno vređao novinare i nazivao ih „marginalne pojave“, kada su novinari napuštali, svi zajedno, pres-konferencije Vlade zato što predsednik Vlade njih naziva marginalnim pojavama. Ali danas? Nikad nije bila gora situacija u medijima.

Mi smo imali tada gradonačelnika koji je šutirao novinare. Šutirao! Zvao je čoveka u otvoreni program i najprostije izvređao novinarku; nekoliko meseci posle toga postao ministar u Vladi. Ali nikad nije bila gora situacija u medijima nego danas.

Da ne idem u tako daleku prošlost, u novembru 2014. smo imali ispad nekih narodnih poslanika opozicije na sednici Odbora za kulturu i informisanje, kada je poslanik opozicije izneo niz uvreda na novinarsku profesiju, vređao pojedine prisutne urednike, izjavio da se novinari mogu kupiti za 300 evra, da su ološ i da su zlo. To je 2014. godina.

Pre malo više od mesec dana i UNS i NUNS su kritikovali jednog od lidera opozicije zbog neprimerenog i neprihvatljivog ponašanja prema novinarima i prema medijima jer je u Skupštini Srbije, ovde, u narodnom domu, vređao novinarke „Politike“, „Tanjuga“, „Foneta“ i „Bete“. Da vas podsetim, takođe, da jedan od lidera opozicije potpuno otvoreno deli novinare na podobne i nepodobne i bira kome hoće da odgovori na pitanja a kome neće da odgovori na pitanja. Ali Vlada nikad nije bila gora prema medijima.

(Boško Obradović: Tako je.)

Posle šutiranja, posle nazivanja ološem, posle nazivanja novinara marginalnim pojavama, posle izveštaja Saveta za borbu protiv korupcije da su mediji zgaženi – zgaženi, da ponovim – osiromašeni i poniženi, ućutkani i

uplašeni – e, takvu smo medijsku scenu nasledili mi – 2014. godine doneli smo Zakon o medijima, na striktno zahteve medijskih udruženja i asocijacija.

I ne treba danas da bude ovakva medijska slika. Ali, gospodo, mi se trudimo da uradimo sve stvari u isto vreme – i da popravimo zdravlje, i da izvučemo zemlju iz bankrota, i da prenesemo matične knjige u elektronski oblik, i da ljudima damo adrese, i da isplatimo milijardu i petsto miliona dinara zato što je prethodna Vlada uradila neustavnu pravosudnu reformu. To je sve ono što se mi trudimo da uradimo. I zbog toga je, konačno da vam objasnim, ovakva medijska slika u Srbiji. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Jadranka Joksimović.

(Aleksandra Jerkov: Na šta ovo liči?)

JADRANKA JOKSIMOVIĆ: Zahvaljujem.

Ne znam zašto se gospoda poslanici bune, ja sam zaista pomenuta. Da, pomenuta sam u kontekstu izjave koju sam dala vezano za slobodu medija – kao što je gospodin poslanik Jovanović, ako se ne varam, uputio i pisani upit mom ministarstvu i meni lično, i ja sam pripremila odgovor, ne znam da li ste ga dobili – tako da ja sa punim pravom uzimam reč.

Vi ste se, poslanice, pre svega interesovali za moju izjavu i pogrešno ste me interpretirali. Ja svakako nisam rekla da ne znam šta je sloboda medija, već sam rekla da sloboda medija, onako kako je tumače brojne političke, a nažalost i one koje bi trebalo da budu...

Izvinjavam se, ako mogu da nastavim...

(Narodni poslanik Đorđe Vukadinović prilazi stolu predsedavajućeg.)

PREDSEDNIK: Molim poslanike da ne prilaze stolu za vreme odgovora ministara.

Molim vas; sve piše u Poslovniku, nemojte da se pravite da ne znate.

Ovo je slika opozicije u našem parlamentu. Mene je sramota.

(Boško Obradović: Kada ćemo doći na red?)

Nemojte ovo da radite. Nemojte, kada dobijete odgovore na pitanja koja vam se ne sviđaju, da vičete i da pravite kaos u Parlamentu.

Doći ćete na red. Malo pristojnosti, mira i doći ćete na red. Uvek ste dolazili na red.

(Boško Obradović: Baš da vidimo da li ćemo doći na red.)

Hoćete da samo postavljate pitanja a da svi ostali ćute? Dogovorićemo se za sledeći put. Neki drugi put.

Izvolite, ako možete. Ako ne...

JADRANKA JOKSIMOVIĆ: Ja mogu, a ako nisu zainteresovani poslanici da čuju odgovore o slobodi medija...

PREDSEDNIK: Pa nisu zainteresovani.

JADRANKA JOKSIMOVIĆ: Onda to dovoljno govori o iskrenom interesovanju ili o zaista jednoj, kako sam već rekla, površnoj zloupotrebi pitanja slobode medija, koja, naravno, jeste važna tema, ne samo u procesu evropskih integracija i ne bi je trebalo vezivati samo za proces evropskih integracija, već onoga što jeste profesionalizam novinarske etike i svih onih koji rade u novinarstvu.

Upravo zbog toga želim da vas informišem da smo mi u pripremi medijske strategije nažalost doživeli opstrukciju u radnoj grupi jednog dela novinarskih udruženja, koja sebe deklarišu kao nezavisna udruženja, a iza kojih, na osnovu njihovog činjenja odnosno nečinjenja mogu da zaključim, stoje različiti politički i ekonomski interesi koji nemaju mnogo veze sa profesionalizacijom.

Jer, znate, pitanje medijske strategije trebalo bi da odgovori na, prvo i najvažnije, definiciju novinara, definiciju istraživačkog novinarstva, da ne dođemo u situaciju... Možda se neki od vas neće složiti sa mnom, ali zato je važno da predstavnici medijskih udruženja učestvuju i da zaštite svoje interese i interese svoje profesije. Da ne budu blogeri i tviteraši sutra stavljeni u kontekst novinarske profesije, a i to može da se desi. Lično mislim da to nije u redu, ali, naravno, ne odlučujemo ni ja ni vi o tome, već upravo zato treba da razgovaramo sa novinarskim udruženjima.

Istraživačko novinarstvo; da li je to novinarstvo koje se bavi samo, a naravno da treba da se bavi, korupcijom svih javnih funkcionera, ali istraživačko novinarstvo znači i socijalno i društvenoodgovorno novinarstvo, koje pokreće teme koje su u jednom društvu tabu teme. Dakle nije to pitanje, samo kod nas se izvitoperilo poimanje i percepcija i tumačenje istraživačkog novinarstva.

Dalje, šta to znači, slobodni ste samo ako kritikujete Vladu? To je u redu, kritika Vlade nigde nije sporna, ali recite mi, pošto poznajete dobro evropsku praksu, neka mi kaže neko od vas – kada čitate određene novine, neću da imenujem zemlje, ali znate na koje novine mislim, vi dobro znate da čitate medij koji je blizak Vladi. I to nije ništa sporno. Kao što, kad čitate neke druge novine, znate da je blizak određenoj opozicionoj grupaciji ili stranci. Tako je, apsolutno. Vi verovatno niste mnogo ni videli od prakse evropskih zemalja. Mislim da postoje neka neutemeljena očekivanja. Čini mi se da bi vas demantovala stvarnost kada biste pogledali praksu evropskih zemalja.

Prema tome, medijska situacija u Srbiji ne da nije najgora, već je mnogo bolja od mnogih u regionu, a ja neću biti nediplomatski nastrojena i reći na koje zemlje mislim, možda čak i od nekih članica EU. Ali naravno da smo mi kao zemlja kandidat pod većom i snažnijom lupom, i to je u redu. Zato vas molim, ako imate uticaja na ova nezavisna medijska udruženja, da ih pozovete da

učestvuju u radnoj grupi, pošto bih o nekima od njih mogla da kažem kakvi su neprofesionalci i kako se odnose prema raznim drugim grupama koje ne podrazumevaju identičnost njihovih stavova.

Još samo jednu vrlo važnu stvar, vrlo važnu stvar, a to je da...

Gospodo, pa nemojte; vi ste za slobodu komunikacije i iznošenje mišljenja i sad ne možete da čujete odgovor. Šta je problem sa odgovorom o slobodi medija? Pa ne mislite...?

(Narodni poslanici negoduju, predsednica zvoni.)

Dobro, još samo jedna stvar. Postoji memorandum o merama za povećanje bezbednosti novinara. Nažalost, moram da kažem, tu je uvezano tužilaštvo, MUP i, naravno, novinarska udruženja. Mnoga od novinarskih udruženja uopšte ne žele ili, rekla bih, zloupotrebljavaju ovaj proces jer ne uključuju svoja saznanja, tj. baze podataka o navodnim napadima na njihove članove. Pa i tu intervenišite kod nezavisnih novinarskih udruženja, bilo bi dobro zbog njihove profesionalne etike.

Što se tiče Evropskog parlamenta, prvi put ove godine definicija nije manjak slobode medija, već neophodnost unapređenja kulture profesionalizma u medijima u Srbiji, što je bitno drugačije. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani gospodine Jovanoviću, nadam se da smem da odgovorim na pitanje, pošto sam dobio pitanje koje je upućeno meni. Dozvoljavate?

Trudim se da, u skladu sa Poslovníkom koji egzistira već šest-sedam godina, dam odgovore na pitanje. Trudim se da gospodinu Jovanoviću, koliko god je to u mojoj moći, dam odgovore koji se tiču restitucije poljoprivrednog zemljišta. Zahvaljujem vam se na prilici da odgovorim na ovo pitanje.

Dosada imamo 92.000 hektara za koje je podnet zahtev Agenciji za restituciju za povraćaj poljoprivrednog zemljišta. Mi u korpusu državnog poljoprivrednog zemljišta imamo negde preko 500.000 hektara. Dakle, ima sasvim dovoljno poljoprivrednog zemljišta da bi mogla da se izvrši kompletna restitucija.

Restitucija je jedno izuzetno osetljivo pitanje, pogotovo nakon dugog vremenskog intervala koji prođe od trenutka nastanka do trenutka povraćaja, u najvećem broju slučajeva to je vremenski period veći od 60-70 godina. Dakle, susrećemo se sa izuzetno velikim izazovima koji su nastali kao posledica i ukрупnjavanja zemljišta, komasacije koje su bile, a isto tako i posledica zajedničke svojine koja postoji na ogromnoj količini poljoprivrednog zemljišta.

Moram da istaknem jednu stvar, jako dobru komunikaciju i saradnju sa Mrežom za restituciju, i kod svih rešenja i svih aktivnosti koje je Ministarstvo

poljoprivrede preduzimalo naročito potcrtavam jednu stvar, davanje poljoprivrednog zemljišta u zakup na 30 godina. Apsolutno smo, u stalnoj komunikaciji sa Mrežom za restituciju, bili transparentni. Sve ono što su nam pre jedno godinu dana stavljali u usta da nećemo biti transparentni, apsolutno smo učinili po postupku. Postojao je javni poziv, bili svi akteri uključeni i apsolutno nema nikakvih problema. Kao zemljište koje je davano po pravu prvenstva na 30 godina nije uzimano zemljište koje je predmet restitucije.

Dosada je vraćeno oko 20% poljoprivrednog zemljišta za koje su podneti zahtevi za restituciju. Očekuje se do aprila ili maja sledeće godine da bude 50%. Najveća količina tog zemljišta nalazi se na prostoru Vojvodine. Najviše zemljišta je vraćeno na prostoru Bačke Topole, Kikinde, Bečeja i Srbobrana.

Izazovi koji stoje pred nama i zbog čega je neophodno i da podzakonskim aktima interveniše – pripremamo uredbu da se definiše koji su to objekti na zemljištu na kom ne može biti izvršeno vraćanje nego će biti vršeno obeštećenje i imamo probleme sa sistemima za navodnjavanje koji su razvijeni.

Još jednom ću se vratiti na stvar koja se tiče zajedničke svojine na poljoprivrednom zemljištu. To su imovinskopravni odnosi koji su izuzetno komplikovani i teški. Radimo na tome. Daćemo svoj pun doprinos kao Ministarstvo poljoprivrede Agenciji za restituciju da ovaj problem rešimo u potpunoj koordinaciji sa Mrežom za restituciju. Ovaj proces je bolan, dugo traje, ali za vreme Vlade, Vlade koje su bile 2012, 2014, 2016. godine i sada, daje se sve od sebe da se vrati poljoprivredno zemljište, da se jedna istorijska nepravda otkloni, ali pri tome moramo biti obazrivi, osetljivi, jer ne možemo novu nepravdu praviti na nepravdi koja je izvršena. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Jovan Jovanović.

JOVAN JOVANOVIĆ: Zahvaljujem.

Hteo bih samo da istaknem da, nažalost, prisustvujemo jednoj simulaciji poslaničkih pitanja i sa žaljenjem mogu da konstatujem da je predsednica Vlade poprimila manire svog prethodnika – vodi duge monologe, bez davanja konkretnih odgovora na većinu pitanja.

Podsetiću predsednicu Vlade da je ova Vlada, ova vladajuća koalicija već više od pet godina na vlasti, tako da je pozivanje na prošlost stvarno neprimereno.

Ono što sam hteo još da kažem, baš taj monolog pokazuje i da ovaj poziv na unutrašnji dijalog nije iskren. I na to pitanje nisam čuo odgovor – kako je zamišljeno da se taj unutrašnji dijalog odvija?

Zbog toga smatram da bi bilo mnogo poželjnije da se otvori istinski i sveobuhvatni dijalog o budućnosti države, i to prevashodno u ovom parlamentu,

jer kao što je pre neki dan izjavio jedan od poslovnih lidera – pravo merilo uspeha nisu ni privredni rast, koji je ionako najniži u ovom delu Evrope, ni smanjenje javnog duga, već želja građana da ostanu u zemlji; a ta želja je najniža od devedesetih, o čemu najbolje svedoči činjenica da smo u svetskom vrhu po odlivu stručnih kadrova.

Baš zbog toga potreban je iskren dijalog o tome kako svi zajedno možemo da doprinesemo otklanjanju uzroka ove poražavajuće pojave. Stoga vas ponovo molim da date šansu i mojim kolegama da postavite pitanje i da kraće dajete odgovore. Hvala.

ANA BRNABIĆ: Hvala puno.

Prvo bih vam se stvarno najiskrenije i najtoplije zahvalila na komplimentu. Ako postajem sve više kao moj prethodnik, današnji predsednik, vi hoćete da kažete za mene da radim jako naporno i da uvek govorim istinu, tako da hvala vam puno.

Ako hoćete da meni ili prethodnoj Vladi prebacite: već ste dugo na vlasti i zašto ovo nije urađeno?, upravo sam pokušavala da vam objasnim na početku šta je rađeno i šta raditi prvo. Šta raditi prvo – evo, ja pitam građane Srbije – kada dođete? Rekla sam svima, u Srbiji postoje tri stuba reformi, tri stuba na kojima počiva svako moderno, normalno društvo: ekonomija – zdrava, dinamična; javna uprava – efikasna, transparentna, i vladavina prava. Tri stuba. Sva ta tri stuba, ugažena, na kolenima, pa vi onda dižite jedan po jedan. Šta smo radili? Pa dizali smo ekonomiju i postigli rezultate, unapređivali uslove za poslovanje da bi dolazili investitori i da bi se naša mala i srednja preduzeća razvijala. I postigli rezultate.

Podsetiću vas samo da smo na Duing biznis listi Svetske banke trenutno na 47. mestu. Čekamo sledeće nedelje novi izveštaj. Nadamo se da ćemo dalje napredovati, ali napredujemo konstantno od 2014. godine. Podsetiću vas isto tako da smo 2008. godine bili 86. pa smo pali na 94. mesto, kada je Vlada Republike Srbije osnovala Nacionalni savet za konkurentnost. On je radio tako dobro da smo pali sa 86. na 94. mesto u jednoj godini. Danas smo 47. Najbolji rezultat je bio 2007. godine, bili smo 68.

(Narodni poslanici negoduju.)

Pokušavam da objasnim šta smo radili u poslednje tri ili četiri godine, poštovani. Pokušavam da objasnim šta smo zatekli i sa čim se borimo. Eto to pokušavam da uradim.

Sinoć je Svetska banka proglasila Srbiju za najbolju zemlju u Jugoistočnoj Evropi po kriterijumu sprovedenih reformi. (Aplauz.) Pre 10 dana je Svetski ekonomski forum objavio da je Srbija napredovala 12 mesta na listi globalne konkurentnosti. To smo radili. Eto, to smo radili. Da ne pričam o tome

šta smo radili pošto danas imamo rast spoljnotrgovinske razmene od preko 13%, izvoz je porastao za više od 13%, novozaposlenih za 5,5% i očekujemo da direktne strane investicije do kraja ove godine porastu za nekih 13%.

Dakle, radili smo na prvom stubu. I uradili. I sada prelazimo na sledeće. Pokrenuli smo reformu javne uprave. Niko se do 2013. godine nije setio da napravi mehanizam da izbroji državne službenike. Pa to nije bilo relevantno, to uopšte nije bilo važno. Vi niste imali do 2013. godine standarde u lokalnim samoupravama po kojima znate koliki je broj optimalno zaposlenih u lokalnim samoupravama. Mi to danas imamo, od 2014. godine. To smo radili, poštovani narodni poslanice, kada me pitate – šta ste radili za sve ovo vreme vlasti? Eto, to smo radili. (Aplauz.)

Bilo je zaposlenih u lokalnim samoupravama po dva puta više, tri puta više, toliko da ih i dan-danas još smanjujemo. I idemo postepeno, plan je da dovedemo sve na optimum do 2020. godine. Toliko ih je bilo! Da ne pričam o mojoj omiljenoj Smederevskoj Palanci, koja je svojevrsni šampion u raznim negativnim indikatorima.

(Narodni poslanici negoduju.)

Zdravstvo do 2012. godine, rekla sam, nije bilo na evropskim listama. Nismo mogli kriterijume da ispunimo da budemo poslednji u Evropi. Eto, to smo radili. (Aplauz.)

Tako da meni ne smeta da dalje pričam o tome šta smo radili i šta ćemo raditi. Tako je, najmanje je urađeno u oblasti reforme pravosuđa, da imamo efikasno sudstvo, ali ljudi moji, treba izgraditi puteve, pa treba sprečiti bankrot, pa treba napraviti uslove poslovanja, pa treba reformisati javnu upravu. Pa kad da se stigne? Evo, sada počinjemo i to.

A što se slobode medija tiče, to sam vam objasnila. To je isto nasledeno. I gore je bilo dva puta tada nego danas. Hvala vam. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala vama što odgovarate na pitanja u stvarno nemogućim uslovima.

(Narodni poslanici negoduju.)

Reč ima Miroslav Aleksić.

Izvolite.

(Radoslav Milojević: Replika. Pomenut sam.)

Poslanice, pročitajte član 216, koji sam pročitala na početku sednice ali verovatno niste slušali.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, poštovana premijerko...

(Narodni poslanici negoduju, predsednica zvoni.)

Zamoliću vas samo vreme da mi...

Dakle, poštovana predsednice, poštovana premijerko, poštovani ministri, prvo ću predsednicu Parlamenta zamoliti da poštuje član 214. u kome stoji da ukoliko je ograničeno vreme izlaganja ...

(Žagor u sali, predsednica zvoni.)

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, molim vas da svi zajedno omogućimo poslanicima da postavljaju pitanja a predsednici Vlade i ministrima da odgovore.

(Radoslav Milojević: Vreme mu vratite.)

Vratiću vam vreme, ništa se nije čulo šta ste rekli.

Molim vas, prijavite se još jednom da mogu da vam vratim vreme.

Samo nemojte vikati.

(Aleksandra Jerkov: Samo vi poštuju Poslovnik.)

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, premijerko, ministri u Vladi, poštovane kolege poslanici, prvo bih predsednici Parlamenta ukazao na član 214 – mi postavljamo pitanje tri minuta, a ministri odgovaraju u dužini od pet minuta. Ukoliko važi pravilo za poslanike...

PREDSEDNIK: U ovom delu sednice nema povrede Poslovnika. Pročitala sam. Niko neće da sluša. Član 216.

Da li želite da postavite pitanje?

MIROSLAV ALEKSIĆ: Postavljam pitanje, naravno, ali prosto da budu isti aršini.

PREDSEDNIK: Molim Aleksandru Jerkov da ne pokazuje svoju prirodu u ovom delu sednice.

(Aleksandra Jerkov: Ja vas molim da vodite sednicu u skladu sa Poslovníkom.)

Nemojte dobacivati, nije lepo.

(Maja Videnović: Nemojte kršiti Poslovnik.)

Molim vas, dozvolite barem svom poslaniku da postavi pitanje.

(Aleksandra Jerkov: Svi poslanici dobacuju, i vaši poslanici.)

Poslanice Jerkov, molim vas da se uzdržite od dobacivanja poslaniku.

(Radoslav Milojević: Kršite Poslovnik.)

MIROSLAV ALEKSIĆ: Evo, posle više od tri, skoro četiri meseca imamo ministre ispred nas da odgovaraju na pitanja i nadam se da će ta praksa u narednom periodu biti češća, da se ne ponavlja ono što je radio Aleksandar Vučić – za tri godine svega četiri puta ušao u Parlament pred poslanike i na taj način pokazao koliko poštuje i Skupštinu i građane Republike Srbije.

Postavljam pitanja pre svega vezana za ekonomiju. Kako premijerka reče, dizali su ekonomiju u prethodnom periodu i Srbija je najbolja zemlja u

Jugoistočnoj Evropi po reformama. Zašto je istovremeno – postavljam pitanje – Srbija zemlja sa najnižim rastom BDP-a u Evropi, sa 1,2%, dok sve zemlje Evrope danas imaju 4,2%? Zašto je u periodu od 2014. do 2016. godine u zbiru najniži rast Srbije u regionu? Dakle, 1,66% je rast BDP-a u Srbiji za te tri godine, dok je u Hrvatskoj 4,1%, Bosni 6,7%, Crnoj Gori 7%, Albaniji 8%, Makedoniji 10%, čak na Kosovu 9%. To je rezultat kako se dizala ekonomija.

Rezultat toga su i najniže prosečne plate u regionu. Zašto su u Srbiji najniže prosečne plate u regionu i zašto je najniža minimalna zarada u Srbiji njenim zaposlenim radnicima u odnosu na ove ostale? Prvo odgovorite na ta pitanja, pa onda govorite o tome kakve su statistike i šta biste vi voleli da se dešava u Srbiji. Rezultat takve ekonomske politike je 550.000 apsolutno siromašnih i milion i osamsto na granici siromaštva, za šta je odgovorna Vlada kontinuiteta. Iako u tri ili četiri različite faze, šest godina već vladate.

Rezultat ekonomije i reformi je u tome što danas u Srbiji imate 30% više privatnih firmi blokiranih nego prošle godine. Trideset devet hiljada! Za iznos od dve i po milijarde evra su blokirane privatne firme u Srbiji. Danas vaša Vlada duguje 33 milijarde povraćaja PDV-a privatnim preduzetnicima, kojima ste dužni da to vratite u roku. Ne vraćate ga da biste mogli da pokažete deficit – kao što ste uzeli penzionerima penzije, kao što ste uzeli zaposlenima plate i tako predstavljate suficit u budžetu po leđima građana i po leđima privrede. To je rezultat reformi i to je rezultat vaše ekonomske politike.

Te 33 milijarde je 2015. godine bilo 10, a danas je 33. I toliko brinete o domaćim...

(Predsednik: Vreme.)

Molim vas da mi dozvolite još vreme.

PREDSEDNİK: Da, da, jesam. Kao što vidite, tri minuta i 35 sekundi.

Reč ima predsednica Vlade.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Da vam kažem prvo, jedan od mojih prethodnika, gospodin Cvetković, nikada nije bio u Parlamentu da odgovara na pitanja narodnih poslanika, ali to nema veze. (Aplauz.) To nema veze, to je bilo demokratski. To je bilo super, super. A i u Vladi je retko bio, sve su bile telefonske sednice. (Aplauz.)

Hvala vam, narodni poslanice, što ste me podsetili da je i u Vladi predsednik Vlade retko bio i da su sve sednice bile telefonske. A u Skupštini nikad nije bio. U Vladi je bio retko, ovde nikad nije bio.

Samo da vam kažem za poštovanog narodnog poslanika, kome ću, naravno, sa velikim zadovoljstvom odgovoriti na pitanja oko rasta bruto-društvenog proizvoda, PDV-a, nevraćanja PDV-a i svega ostalog, takođe da

kažem da je poštovani narodni poslanik predsednik opštine u svom mandatu i za sedam godina nije mogao da prenese matične knjige u elektronski oblik. Ali ova vlast ne ume da vodi državu.

U opštini Trstenik nismo za sedam godina mogli da prenesemo matične knjige u elektronski oblik kako bi jedan, neki građanin Trstenika koji je, na primer, na studiranju u Beogradu, mogao ovde da dobije izvod iz matične knjige rođenih a ne da mu šalju iz Trstenika. Isto tako da vam kažem da je Trstenik opština koja je imala jednu od najvećih zaposlenih – 654, decembar 2013. godine, optimum 444 zaposlena. Samo polako. Ali ova Vlada ne ume da vodi državu. (Aplauz.)

Što se tiče BDP-a... Jeste, Vlada se svakako nervira oko stope rasta BDP-a...

(Narodni poslanici negoduju.)

Ako mogu da odgovorim? Meni je žao što vi mene pitate i onda kada vam se ne sviđa odgovor vi nećete da ga slušate. Pa mi smo kao u obdaništu.

Znači, prošle godine rast BDP-a 2,8%. Pre toga, od 2000. godine, jedino je bio veći rast neke, mislim 2008. godine, kada smo imali 3,1% i taj rast je bio u potpunosti baziran na potrošnji i na uvozu. Ovaj rast je makar baziran na izvozu i na proizvodnji, i to kaže MMF.

Dakle sve što je vama pričam ovde, pričam vam međunarodno proverene i priznate podatke. I ne pričam o tome šta bih ja volela, kakva Srbija da bude. Ja bih volela da Srbija bude još mnogo, mnogo, mnogo bolja, i zato sam ovde, i zato smo svi mi ovde, samo je to teško posle svega što je ostavljeno.

U ovom trenutku najveći udarac za naš BDP rast u ovoj godini smo imali zbog suše letos. I to nije nikakav izgovor. Ozbiljna Vlada i ozbiljna država ne sme više da dođe u situaciju da kaže – nemamo dovoljan rast BDP-a zato što imamo sušu. Ali, gospodo, mi smo imali, i u ovom trenutku imamo 3% obradivih površina pod sistemom navodnjavanja. Tri posto! Sad ćemo imati još dodatnih 50.000, dakle nešto između 7% i 8% i to je jedan od fokusa za 2018. i 2019. godinu.

Ali, ljudi, ne možemo sve odjednom. I da nije bilo suše koja nas je pogodila tako da će proizvodnja kukuruza u odnosu na prošlu godinu biti manja za čak 45,5%, pšenice za 21%, soje 20%, suncokret 13%, šećerna repa 6,3%, da nismo imali udarac u elektroenergetskom sektoru zbog hidrocentrala i zimus zbog termoelektrana, svi ostali pokazatelji su takvi da bismo imali rast od projektovanih 3%. Istovremeno, svi ostali indikatori pokazuju jednu zdravu ekonomiju, dinamičnu ekonomiju koja se razvija. To je rekao MMF, to je rekao i Fiskalni savet. Dakle, to je istina.

I dobro je što imamo rast izvoza od 13%, i što imamo rast direktnih investicija od nekih 13%. Što imamo konačno nezaposlenost koja je na nekom nivou od 11-12%. To je bolje nego ikada u istoriji Srbije. I moramo bolje. Ali, narodni poslanice, ovo je odgovor na moje pitanje.

Zašto nismo pravili sisteme za navodnjavanje? Zašto ih nismo pravili? Zato što smo mi imali fiskalnu konsolidaciju da se izvučemo iz bankrota koji ste ostavili. Tako je. Ali, zašto vi niste? Pa potrošili su sve pare. Sve pare su potrošene. Gde su putevi, gde su sistemi za navodnjavanje? Gde je sve?

(Narodni poslanici aplaudiraju, predsednica zvoni.)

Dakle, 35 godina u Srbiji se nisu pravili sistemi za navodnjavanje. Trideset pet godina!

(Narodna poslanica Marinika Tepić dobacuje s mesta.)

PREDSEDNIK: Molim poslanicu Mariniku Tepić da ne dobacuje predsednici Vlade.

ANA BRNABIĆ: Nema veze.

PREDSEDNIK: I da ne više. Nismo na fudbalskom stadionu. Molim Mariniku Tepić da se uzdrži od vikanja, ako može. Ako ne može, šta da radimo.

ANA BRNABIĆ: Ovo je demokratija u vašem izvođenju.

Što se tiče povrata poreza na dodatu vrednost, možda niste vi znali, ja ću vas obavestiti i to je okej, da je u Srbiji postojala potpuno PDV mafija i da smo mi zaustavili i naredili, odnosno prethodna Vlada, strogu kontrolu povraćaja PDV-a da se ne bi bezveze odlivale pare iz budžeta. I svima kojima treba vraćen je PDV, sa nekim kašnjenjem zbog dvostrukih i trostrukih kontrola.

A vi meni danas kažete da mi pokazujemo suficit tako što kasnimo u povraćaju PDV-a. To je istina. Pa znate li vi da je nama danas suficit u budžetu 80 milijardi, a imamo 33 milijarde u povraćaju PDV-a? Pa kako je 33 jednako 80? Zašto pričate takve stvari pred građanima Srbije? To je strašno i nedopustivo! Dakle, i kad vratimo PDV, da ga sutra ujutru ceo vratimo, pa opet imamo 50 milijardi u suficitu. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Stefanović.

(Narodni poslanici negoduju.)

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Hvala.

Ja vidim da postoji, i shvatam sada zbog čega postoji, jedno duboko nerazumevanje sa nekim od kolega iz opozicije. Zato što oni očekuju da članovi Vlade dođu ovde i odgovaraju rečima koje su nam date, da nam se sastavi ovde jedan spisak šta mi treba da odgovorimo kad nas neko pita, a ne da odgovorimo ono što mi želimo.

Oni mogu da postavljaju pitanja kakva god hoće, da dobacuju za vreme sednice, da dobacuju iz klupa, da vode dijalog i sa predsednicom Vlade i članovima Vlade. Ali poslanici takođe – bio sam predsednik ovog parlamenta – moraju da poštuju Poslovnik Narodne skupštine o načinu ponašanja u Narodnoj skupštini. Razumem, nije lako gospođi Gojković da to sve uredi u ovom toku i shvatam koliko je težak ovaj posao.

Međutim, šta su suštinski pokazatelji za jednu zemlju? Hoću da vam kažem šta je jedan dobar pokazatelj za ovu zemlju da li zemlja napreduje ili ne napreduje – stopa nezaposlenosti. Zna li zbog čega se danas ne priča u Narodnoj skupštini toliko o stopi nezaposlenosti? Zato što, kad su neki drugi bili na vlasti, ta stopa je bila, samo 2012. godine, kada smo zatekli zemlju u katastrofalnom

E, zbog toga, kao jedan dobar ekonomski pokazatelj, zato što govorimo ovde o reformama, ovde govorimo o tome da je ova Vlada stvorila fiskalni prostor a nije prodavala imovinu. To je suštinska, velika razlika. (Aplauz.)

Kada pravite prostor na osnovu snage vaše privrede, na osnovu snage investicija, na osnovu snage toga što se ljudi zapošljavaju pa imaju plate, pa imaju nešto da donesu svojoj kući, za razliku od nule, koliko su imali kada su neki drugi bili na vlasti. Nula dinara su im bile plate, velikom broju tih ljudi. Da ne govorimo o 400.000 radnika koji su ostali bez svojih radnih mesta od 2008. do 2012. godine. Kako da se ne setimo tih vremena, kako da se ne podsetimo na ta vremena kada je to bio koren, kada je to bila situacija u kojoj su ljudi ostajali bez radnih mesta. Merilo se na sat. Bili su oni brojčani gde ste merili koliko se radnih mesta svakoga sata izgubi. Mi sada merimo koliko se radnih mesta napravi u Srbiji svakoga sata. To je suštinska razlika. (Aplauz.)

Nije njih interesovao nikad običan čovek. Većinu tih ljudi koji su bili ministri, koji su bili ključni upravljači, ti koji su vedrili i oblačili u Srbiji, njih su interesovali tajkuni. Tada je tajkunima u Srbiji bilo vrhunski. Oni su zaista uživali u Srbiji, uživali u sticanju ogromne imovine.

Pre svega mislim na Miškovića, koji je bio... Ova zemlja se jedno vreme zvala „Deltalend“. Znači, tako su nazivali Srbiju. Toliko je čovek mogao da uradi šta je hteo. Vlade su se formirale u njegovom kabinetu. Dakle, u njegovoj kancelariji su se formirale vlade, da ne kažem svi drugi. Ovde je ključni investitor. Ovde su se investicije merile od ljudi koji su bili narko-dileri. To se ubrajalo u BDP. Kaže – rast BDP-a Šarićeve investicije iz narko-dilera.

(Narodni poslanici opozicije negoduju a pozicije aplaudiraju.)

Ima ovde dosta primera, ali bio je jedan primer, koji hoću da vam pročitam, kakve su se uspešne reforme sprovodile i zašto smo došli do ovoga. Nažalost, žao mi je što moram da pomenem ovaj primer, zato što boli svakog

čoveka u ovoj zemlji, ali treba da se podsetimo kakvi su ljudi upravljali i šta se dešavalo, a to je situacija sa adaptacijom dvorca „Heterlend“. To je bilo zamišljeno kao dom...

(Boško Obradović: Vreme.)

Vidite kako to odmah, kada treba da se kaže istina, zaboli, jer znaju koliko je ovo napravilo štete građanima Srbije.

Kada treba da se ...

(Boško Obradović: Da li je Dačić?)

PREDSEDNIK: Molim poslanika Boška Obradovića da se ne ponaša kao da je na fudbalskoj utakmici.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Kada treba da se renovira dom za decu ometenu u razvoju, tada se uzimaju pare od građana Srbije. Milion evra se uzme od građana Srbije. I nema više ni para ni doma. Deca niti imaju gde da odu, niti koga interesuje, a ovde se drže tirade – hajde da uzmemo neki fond za neku decu, da pomognemo bolesnoj deci... Pa ovde se uzelo milion evra od dece ometene u razvoju; uzeli su i stavili u džepove. Zato su podignute krivične prijave, zato su u toku sudski postupci, zato sud u ovoj zemlji odlučuje. (Aplauz.) Koliko god ja bio ljut i besan, koliko god mi ovo bilo teško da vidim, ovde sud odlučuje o tome.

E, to su bile reforme koje su dovele do toga da imamo 26% nezaposlenih, da niko u Srbiji nije razumeo da li ima budućnost u ovoj zemlji. Danas ljudi imaju budućnost, danas su ljudi u Srbiji normalni i pristojni ljudi koji hoće da rade, i zato se zapošljavaju, zato otvaraju fabrike, zato danas stranci prepoznaju Srbiju, za razliku od tih vremena, kao mesto u kome postoji ekonomska i politička stabilnost, gde mogu da donesu svoj novac, da otvore fabrike i da građani Srbije imaju nešto od toga. Tako je to radila Vlada Aleksandra Vučića i tako nastavlja da radi ova Vlada. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Gospođo premijerko, ja znam da ste vi skloni manipulacijama i zameni teza kao što je bio vaš prethodnik, ali vas molim da ne pitate vi mene već da odgovarate na moja pitanja. Vi ste ovde danas došli da odgovarate na pitanja poslanika. To je prva stvar.

Druga stvar, nemojte da iznosite neistine. Rekli ste da je BDP bio veći nego što je sada samo 2007. godine. Evo da vas upoznam, pošto vi očigledno ne znate, od 2000. do 2009. godine ukupan rast BDP-a je 47,37% na osnovu podataka MMF-a i Zavoda za statistiku, i to: 4,97, 4,29 itd. To je prva stvar.

Dalje, kada ćete početi da poštuju zakone koje vi usvajate? Pre svega mislim na Zakon o javnim preduzećima, o profesionalizaciji javnih preduzeća. Godine 2016. usvojili ste Zakon o javnim preduzećima i rekli da ćete birati

funkcionere po konkursu. Danas je izabrano svega nekoliko desetina direktora od 346, ako se ne varam, koji treba da budu, po vašem zakonu koji ste usvojili, postavljeni na ta mesta. Naravno, to ne radite, zbog toga što vam je potrebna institucionalna korupcija i da možete bilo koga da postavljate kao v.d. na direktorska mesta najvećih sistema, kao što ste vlasnika pečenjare postavili za direktora najvećeg javnog preduzeća, EPS, kao što imate u Putevima direktora koji je sada osuđen na kaznu zatvora. Vama to ne smeta, samo da poštuju ono što su pravila SNS, koja je privatizovala državu.

Dalje, kad govorite o medijima, ovde ste maločas rekli kako nema objektivnih medija, kako se država povukla iz medija. To nije tačno. Vi ste se povukli iz vlasničke strukture, ali zato kontrolišete finansijski sve medije u Srbiji. I to vrlo dobro znate. Kroz ta ista javna preduzeća, institucije gde... Nismo mi mali, znamo i tačno se vidi koje se javno preduzeće u kom mediju oglašava, samo što ti mediji koji su objektivni, a vi kažete da objektivnih nema, nisu na vašem platnom spisku. Na vašem platnom spisku su oni koji su u vašoj službi i koji su tu da manipulišu istinom i da građane Srbije lažu o nekakvom rastu, boljem životu, platama koje obećavate unazad tri, četiri, pet godina itd.

Prema tome, pitanje je – kada će Vlada početi da poštuje zakone koje usvaja? Kada će početi da poštuje medijski zakon? Da li zakon, i taj set medijskih zakona koji ste pominjali, ne važi za vlasnike privatnih televizija, pošto su oni koji su bili bliski režimu pokupovali desetine televizija po Srbiji, vi to vrlo dobro znate. Za njih to ne važi? Oni su sada informativna služba Vlade i vaše stranke. Koliko ja znam, ako se poštuje zakon, to tako ne sme i ne može da bude.

Dalje, odgovorite mi na pitanje, ministre Stefanoviću, pošto ste se javili a nisam vas pitao ništa – ko je odgovoran za rušenje u Savamali, dokle se stiglo sa istragom, ko je suspendovao državu 24. aprila, pre godinu i po dana?

PRESEDNIK: Hvala. Dobićete odgovor.

Reč ima ministar Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ovo što se medija tiče, to ste nas pomešali s Dilasom. To je tako bilo onda. Devetnaest milijardi dinara u periodu otkako je čovek bio na vlasti. Devetnaest milijardi dinara prometa firme; svaka čast, to je teško porušiti. Ne znam da li može prvih pet firmi u Srbiji da se meri sa tim. Firme, RTS sekunde, puna kontrola. Znači kontrola 100%. To je stvarno bilo teško ostvariti.

Ono što je druga stvar, samo molim ljude da nauče, istrage vodi tužilaštvo. Policija ne vodi istragu, to radi tužilaštvo i oni mogu dati informaciju, ukoliko to žele, dokle je neka istraga stigla, ko su osumnjičeni, kada se podnosi krivična prijava, jer je to posao nadležnog tužilaštva. Hvala.

PREDSIEDNIK: Molim poslanika Boška Obradovića da fizički ne ugnjetava poslanika.

Poslaniče, imate opomenu zato što ste pokušali kravatom da zadavite poslanika. Sram vas bilo!

(Poslanici govore uglas i aplaudiraju.)

Poslaniče, sedite i smirite se. Ako vam nije dobro, pomoći ćemo vam. Sedite.

(Boško Obradović: Sedi na našem mestu.)

Izvinjavam se poslanicima koji su došli na sednicu postavljanja poslaničkih pitanja prema članu 205. Poslovnika a prisustvuju performansu, i to lošem, Boška Obradovića.

Videla sam, i na snimku se vidi u direktnom prenosu – molim Boška Obradovića da mi ne prilazi – kako davi poslanika SNS kravatom. Ovo je skandal i nije duhovito.

Izvinjavam se. Molim predsednicu Vlade, ako može u ovoj atmosferi, da da odgovor. Možda ima poslanika opozicije koji žele da slušaju.

Molim vas za mir i tišinu!

(Predsednica zvoní.)

Ako treba, podeliću 250 opomena, ali ovo će biti parlament. A nema potrebe.

Izvolite, molim vas. Izvinjavam se još jednom..

ANA BRNABIĆ: Hvala puno.

Što se ovih podataka o BDP-u tiče, koje je narodni poslanik izneo, nisam sigurna da razumem o čemu on priča, jer je potpuno neverovatno da imate kumulativno, koliko?, 47% BDP. Bio je, mislim, u jednom trenutku 3,1%, kada... Stvarno, ovo što je rekao i ministar Stefanović, ako računate privatizacione prihode i sve to u tome, što nema nikakve veze sa porastom ekonomije, onda možda. Ali kako da vam kažem...

PREDSIEDNIK: Poslanik Boško Obradović dobija još jednu opomenu, zato što se glupira na sednici Parlamenta.

ANA BRNABIĆ: Dve stvari pokazuju da je to nemoguće ili, u najmanju ruku, da su to informacije koje nemaju nikakvo relevantno značenje sa ekonomijom.

Jedno je stopa nezaposlenosti u to vreme. Ako je to bio realan rast BDP-a, pa kako je onda 2012. godine stopa nezaposlenosti bila 26%? Pa to bi trebalo da bude puna zaposlenost i da uvozimo ljude iz regiona da rade kod nas, ako je bila realna stopa rasta BDP-a. Danas je 12% stopa nezaposlenosti.

Dakle, 39,5%, skoro 40% stopa nezaposlenosti mladih u 2013. godini, sa kumulativnim rastom BDP-a od 47%. Molim vas, stvarno, da se uozbiljimo. I

danas je visoka stopa nezaposlenosti mladih, 22,5%, ali smo je spustili sa 40% na 22,5%. A da ne pričamo o negativnom rastu.

Kada nije postojao problem i nisu bile kritike, zato što niko to nije ni pratio, ili kada je bio uspeh sa 0,4%, pa još veći uspeh sledeće godine sa 0,6%, mi sad pričamo o 2,8%, pa da li će sada biti 3% ili će biti, ne znam, 2,5%. Pa koliko god bude, vi gledajte sve ostale pokazatelje. Važno je da je rast zasnovan na investicijama, na proizvodnji, što se ogleda kroz nova radna mesta, koje mi možemo da pokažemo.

Da se vratim na slobodu medija. Hvala vam što ste mi dali primer iz stvarnog života oko toga kako se vi medijima obraćate. Dakle, ako mediji kažu da je Vlada nešto uradila, kako se oni nazivaju? Informativna služba Vlade? I to nije pritisak na medije? Eto tako se vidi ko deli medije na podobne i nepodobne, a to nije Vlada. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima Goran Knežević.

Izvolite.

GORAN KNEŽEVIĆ: Pokušaću ovoj diskusiji da dodam i ja malo, i da bude malo konstruktivnija nego što je bila dosada, jer vaša pitanja... Naravno, vi možete da pitate kako hoćete i šta hoćete, ali vaše teze mislim da nisu dobre. I kontradiktorne su. Vi kažete malopre da ova Vlada laže građane da bolje žive ali građani uporno glasaju za tu Vladu već, evo, četvrtu-petu godinu.

Dakle, Srbija je danas i politički i ekonomski stabilna zemlja, to je vrlo jasno, i svi naši makroekonomski pokazatelji u 2016. godini su odlični. Vi ćete reći – nije to odlično; ja ću da kažem – odlično je, zato što je trend u 2017. godini sličan, tako da očekujemo održivi rast, što je jako važno. Znači, održivi rast koji podrazumeva da u toku više godina imamo rast koji će doprineti da za narednih pet-šest godina stignemo bar da se približimo zemljama Centralne Evrope.

Znači, imamo društveni bruto proizvod koji je prošle godine bio 2,8%. Ove godine, zbog dobro poznatih razloga, čuli ste ih malopre, verovatno će biti nešto manji, ali sačekajmo još. Videli ste procenu Svetske banke i MMF-a, koji kažu da ćemo sledeće godine imati rast BDP-a između 3,5% i 4%, što nas takođe ne zadovoljava. Želeli bismo da taj rast bude još mnogo veći.

Inflacija je stabilna; ona je na nivou od 1% već duži niz godina. Smanjili smo u velikoj meri, u ogromnoj meri smo smanjili nezaposlenost, koja je 2012. godine bila 26% a sad, čuli ste, iznosi 11,8%. Po istraživanju IPSOS-a, samo u 2010. i 2011. godini 300.000 ljudi je ostalo bez posla. Tako da je ovaj podatak od 11,8%, iako mi želimo da on bude još i niži, ohrabrujući i pokazuje dobre trendove i održivost, što sam malopre rekao.

Direktne strane investicije su prošle godine bile dve milijarde. Ove godine prvih sedam meseci imamo povećanje 13%. Takođe i povećanje izvoza. I

ostvarili smo suficit, što je bilo prosto nemoguće u nekim prethodnim vremenim, trgovinski suficit sa svim zemljama u okruženju. O ovome ne govorimo samo mi iz Vlade, ministri i oni koji se direktno bave time, o ovome govore sve relevantne institucije i organizacije i u zemlji i u inostranstvu. Znači, imate i stav Fiskalnog saveta, imate stav MMF-a.

Ono što se juče dogodilo, mislim da je i predsednica to pomenula i čestitala, to je jedna sjajna stvar za Republiku Srbiju. U Beču, na Forumu o konkurentnosti privlačenja investicija Srbija je u Jugoistočnoj Evropi proglašena za najbolju, što je izuzetan znak i za investitore, izuzetan znak za strane kreditore. Vi znate da smo mi kreditni rejting povećavali već nekoliko puta, tako da sve to može u velikoj meri da doprinese da naša privreda u narednom periodu bude i održiva i da raste po stopama koje će, naravno, pre svega biti u funkciji građana.

Imamo pet prioriteta i pravaca aktivnosti u narednom periodu. Samo ću ih nabrojati, neću širiti, biće sigurno prilike da razgovaramo i o tome. Govorim o Ministarstvu privrede, pošto su teme, kao što ste rekli i sami, privredne.

Prvo je unapređenje poslovnog ambijenta, pre svega rasta na Duing biznis listi, gde smo sa 91. došli na 47. mesto. Ove godine očekujemo takođe skok i očekujemo da ćemo u narednom periodu biti među prvih 15 zemalja po lakoći investiranja.

Drugi veliki segment jeste završetak privatizacije. Jedan bolan, težak, dugačak proces, koji se već preko 20 godina tegli i koji ćemo mi u mandatu ove Vlade završiti. To je bila velika kočnica za sve nas. Naravno da tu nisu samo ekonomski razlozi, tu imamo i socijalne, demografske, pa i političke razloge, tako da očekujemo da se taj proces ubrza u narednom periodu. Imamo u principu najveći problem sa 11 strateških preduzeća koja su izašla iz procesa zaštite. Videli ste danas, čini mi se uspešno će biti završena privatizacija „Galenike“. Ostala preduzeća su, neka su u UPPR-u, neka su spremna za privatizaciju, tako da ćemo taj proces završiti sigurno u narednom periodu.

Treći segment našeg rada jeste efikasniji rad javnih preduzeća, koja su bila oduvek rak-rana našeg društva. Mislim da smo i u finansijskom pogledu, organizacionom, u pogledu korporativnog upravljanja i svega ostalog postigli veliki iskorak, veliki napredak. Samo da vam kažem podatak da su 2014. godine ta javna preduzeća ostvarila gubitak od 65 milijardi dinara, a na kraju 2016. godine imala su neto dobit od pet zarez nešto milijardi dinara, što predstavlja nekih skoro šest stotina miliona evra više, naravno, u budžetu Republike Srbije.

Razvoj malih i srednjih preduzeća. Gospodin Jovanović je kao poslanik imao jedno pitanje, nisam stigao da mu odgovorim oko malih i srednjih preduzeća. Ona jesu motor našeg razvoja. Posvećujemo ogromnu pažnju tome. U

prošlog godini smo ostvarili i za mene čak iznenađujući rezultat. Trideset hiljada novih radnih mesta je otvoreno u sektoru malih i srednjih preduzeća.

Na kraju, to je podsticanje investicija, zbog kojih smo najviše i dobili ovu nagradu u Beču, gde je u prethodne dve godine, od stupanja na snagu Zakona o ulaganju, investirano u Srbiju negde oko 400 miliona evra i otvoreno 24.000 novih radnih mesta. Ta politika se pokazala kao dobra. Biće sigurno prilike, da sad ne dužim, pošto želite da verovatno postavite još pitanja, da razgovaramo o vremenu povrata tih investicija, možemo razgovarati o efektima tih investicija, ali uglavnom, mi ćemo sa tom politikom nastaviti i, kao što sam rekao na početku, očekujemo jedan održivi rast u dužem vremenskom periodu. Hvala.

PREDSEDNIK: Komentar.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Dakle, odgovora na moja pitanja nema, a ne može ih ni biti, jer ne smete da kažete istinu ljudima.

Što se tiče vaših odličnih makroekonomskih pokazatelja u Srbiji, oni su Srbiju svrstali na začelje u svim ekonomskim kategorijama u regionu i Evropi. To su zvanični podaci koje iznosim, podaci MMF-a i podaci našeg Zavoda za statistiku. Ako oni lažu, onda lažem i ja.

Dalje, kad već govorite o nezaposlenosti, da je ona danas 11,8%, kažete da je 2012. godine bila 26%, molim vas da mi kažete u apsolutnom iznosu koliko je nezaposlenih lica u Srbiji bilo 2012, koliko je danas, kada imate 11,8% stopu, apsolutni broj nezaposlenih lica u Srbiji.

Postavljam još jedno pitanje i pozivam se na član 51. Ustava, pravo građana Srbije da budu blagovremeno informisani, da mi odgovorite kako glasi tekst zakletve koju su položile sudije sa Kosova juče.

Dalje, moje je pitanje – hoće li taj tekst biti objavljen u „Službenom glasniku Republike Srbije“? Da li je taj sporazum sa Prištinom donesen u skladu sa Ustavom i članom 142, u kom se jasno kaže da je sudska vlast jedinstvena ne celoj teritoriji Republike Srbije?

Poslednje pitanje vezano za to – jeste li one koji donose ovakve sporazume upoznali sa delom iz člana 307. Krivičnog zakona?

Dakle, s obzirom na to da vi ne poštuje ni Ustav, ni zakon, s obzirom na to da manipulišete statističkim podacima vezano za stanje života u Srbiji, napretku, boljitku, platama, ekonomskom razvoju, ovoj zemlji kojom vi upravljate šest godina otprilike može da pomogne jedino tetka ministra Vulina. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Poštovani poslanice, kao što znate, po dobijanju odgovora na dopunsko, drugo pitanje imate pravo samo da se izjasnite o

odgovoru, u trajanju najviše dva minuta, a ne da postavljate nova pitanja. Ali bože moj, ima vremena pa ćete naučiti.

Sledeći poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Verujem da ćete imati prilike da čujete štošta pametnog.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, uvaženi članovi Vlade, poštovani premijeru gospođu Brnabić, najpre želim da vam čestitam više nego uspešnih prvih 100 dana rada ove Vlade.

Kada smo glasali za vas kao premijera i vaš predlog sastava Vlade Republike Srbije, apsolutno smo bili sigurni da ćete nastaviti uspešan put oporavka Republike Srbije koji je počeo 2012. godine. Ono na šta mi iz Pokreta socijalista posebno ponosni jeste vaša odluka da jedno od najvažnijih ministarstava, Ministarstvo odbrane, poverite našem predsedniku Aleksandru Vulinu.

Naša ocena je da je, pored izuzetno pozitivnih rezultata u oblasti privrede, finansijske konsolidacije, stvaranja uslova za nove investicije, za očuvanje političke stabilnosti, za očuvanje stabilnog kursa, očuvanje političke i vojne neutralnosti, izuzetno značajno jačanje snage Vojske Republike Srbije i podizanje njene borbene gotovosti i ispunjavanje svih očekivanih obaveza koje su pred nju postavljene.

Od tih prioriternih zadataka posebno je uočljivo da je Vojska Srbije uspešno angažovana na obezbeđenju administrativne linije prema APKiM i kontroli kopnene zone bezbednosti. Nadasve je izuzetna kontrola i suvereniteta vazdušnog prostora Republike Srbije, zaštita bezbednosti državne granice Republike Srbije prema Republici Bugarskoj i Republici Makedoniji, koje zajedno realizuju Vojska Srbije i Ministarstvo unutrašnjih poslova.

Vidi se da je jedan od ključnih prioriteta na kojima se radi jačanje operativnih sposobnosti Vojske Srbije, a to jasno ukazuju realizovane vežbe komandi jedinica logorovanja Vojske Srbije, sprovedena osnovna i specijalistička obuka za više od 1.000 vojnika na dobrovoljnom služenju vojnog roka, opremanje i modernizacija i naoružanje vojnom opremom, opremanje 1.500 vojnika snage Vojske Srbije za hitno reagovanje, nabavka šest „Migova 29“ itd.

Rezultati takvog angažovanja su više nego uočljivi i merljivi, jer je 470 pripadnika Vojske Srbije učestvovalo u realizaciji osam multinacionalnih vežbi, na bojnog gađanju ciljeva pripadnici 250. raketne brigade su ostvarili stoprocentne pogotke na poligonu „Šabla“.

S obzirom na to da samo zadovoljan vojnik može dati još bolje rezultate, interesuje me šta će u narednom periodu Vlada Republike Srbije i Ministarstvo odbrane činiti na poboljšanju standarda pripadnika Vojske Srbije, uvećanju broja

pripadnika Vojske Srbije kroz prijem novih profesionalnih vojnika i posebno me interesuje do kog nivoa je podignut stepen rentabilnog rada namenske industrije.

PREDSEDNIK: Vreme. Zahvaljujem.

Reč ima predsednik Vlade Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam puno.

Prvo želim da kažem da je, po meni makar, stvarno najveći uspeh i najopipljivije je u stvari da smo prvi put posle 1987. godine, odnosno posle 30 godina nabavili avione za potrebe Ratnog vazduhoplovstva i protivvazdušne odbrane Vojske Srbije, to su tih šest aviona tipa „Mig 29“, i svakako je velika stvar za Srbiju i Vojsku Srbije da smo to uradili.

Videli smo i 20. oktobra koliko samo mnogo bolje danas izgleda i Vojska, koliko je bolje opremljena, koliko su ti ljudi sigurniji u sebe. Nikada ne treba zanemariti i ovo prilično veliko povećanje plata od 10%, ali i sve ono što radimo u smislu izgradnje novih stanova za vojna lica, refinansiranja kredita koje su oni uzeli itd., itd. To je nešto na čemu ćemo nastaviti da radimo, zato što je važno da i na taj način pokažemo ozbiljnost i sigurnost naše zemlje, i to je nešto što je bilo jako, jako, jako zapostavljeno u prethodnom periodu.

Što se tiče namenske industrije, ona sigurno ima ogroman potencijal da bude jedan od stubova razvoja naše ekonomije i to je ono što se danas dešava. Bila sam presrećna kada sam u prvih sto dana rada Vlade otišla da obiđem „Jumko“, koji je otvorio novi pogon „Jumko balistika“ i time se priključuje u sistem odbrane Vojske Srbije. Zapošljavanje novih 50 ljudi, a mislim da će sledeće godine već biti novih sedamdesetak, ali nije ni to važno. Važno je da se otvaraju novi pogoni za izvoz, za kvalitetnu proizvodnju i da svi ostali radnici u fabrikama kao što je bila „Jumko“ shvataju da sada konačno postoji budućnost za njih i da dolazi do bolje budućnosti.

Isto tako mi je drago, i to isto pokazuje koliko ulažemo u namensku industriju, što smo konačno uspeli da rešimo, posle toliko godina i slično kao i za „Železaru“, kada niko više nije verovao da će to moći da se reši, problem „14. oktobra“ u Kruševcu i proizvodnje kamiona u „14. oktobru“. „Čehoslovak grup“ je to uzela, opet nekih novih 130 radnika, ali je važno da konačno imamo namensku industriju koja se podiže, koja je spremna za izvoz i da imamo narudžbe tolike da, nažalost, mi još uvek u ovom trenutku nemamo dovoljno kapaciteta da izvezemo sve ono što bismo mogli da izvezemo kada bismo imali te kapacitete i to je ono na čemu ćemo nastaviti da radimo. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zamolio bih vas da nam kažete u kakvom stanju je deo budžeta koji je namenjen za finansiranje Ministarstva odbrane za 2017. godinu i da li tu ima dovoljno sredstava za sve ono što je namenjeno i planirano da se dovrši.

Da nam kažete, ukoliko znate, a mislim da bi time u svakom slučaju Vlada trebalo da se pozabavi, gde su završila sredstva koja potiču od uništavanja 500 tenkova i haubica, 220 oklopnih vozila, 20.000 lakog naoružanja, 282 tenka, 220 transportera, 1.100 protivavionskih topova, 26 višecevniha bacača, da li su ta sredstva završila u vojnom budžetu, da li su uopšte naplaćena, da li su korišćena za podizanje nivoa i standarda Vojske Srbije ili su možda nekim slučajem korišćena za ubrzanu gradnju na vraćarskim pašnjacima.

Pored toga vas molim da nam kažete u budućem periodu – s obzirom na rezultate koje su naši vojnici ostvarili na gađanju ciljeva na poligonu Šabla, na Međunarodnim vojnim igrama 2017. godine u disciplinama Tenkovski biatlon i Poljska kuhinja u Ruskoj Federaciji na poligonu Alabino, gde je naš Mladen Ikić iz Druge brigade proglašen za najboljeg komandira tenka u konkurenciji 57 posada iz 19 zemalja, ko je njega naučio tome, da li su ga naučili možda generali iz Brisela, generali sa „Vest pointa“, ili je ta saznanja imao prilike da stekne od naših, proverenih, čestitih i najpoštenijih ratnih generala, generala Lazarevića, Delića, Šljivančanina i svih onih koji su nosili na najčestitiji mogući način uniformu Vojske u vreme bombardovanja 1999. godine – u kom smeru će ići njihova dalja obuka i njihovo unapređenje.

Očigledno ni to što Vojska nije bila finansirana na odgovarajući način nije umanjilo želju i volju pripadnika Vojske Srbije za sticanjem znanja i za postizanjem izuzetnih rezultata.

U kojoj meri i na koji način će se i dalje širiti saradnja između Vojnomedicinske akademije i civilnog sektora i da li postoje mogućnosti da se obim usluga koje Vojnomedicinska akademija pruža civilnom sektoru još više proširi i time poboljša standard svih naših građana?

PREDSEDNIK: Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Hvala.

Mogu da vam odgovorim jednim delom, vezano za saradnju koju je Ministarstvo unutrašnjih poslova imalo sa projektima i programima vojne industrije, odnosno namenske industrije, naravno i Ministarstvom odbrane. Mislim da i ministar Đorđević, pošto je on donedavno bio ministar odbrane, može dati više informacija o nekim pitanjima koje ste vi postavili.

Hoću da kažem da je bilo veoma važno i kada je naš današnji predsednik bio ministar odbrane i kada su započete suštinske reforme vojne industrije i

kasnije se nastavile, kada je postao premijer, imali smo dosta široke rasprave gde uložiti novac, jer je država sada uspela da stvori novac, uspela da stvori višak vrednosti, uspela da stvori suficit u budžetu. Mi smo pre nekoliko meseci, odlukom tada predsednika Vlade a danas predsednika, gospodina Vučića, imali ulaganje od preko 50 miliona evra u različite fabrike namenske industrije.

Pre svega, bila je ideja da se poveća kapacitet proizvodnje u ovim kompanijama jer mi imamo danas potražnju na tržištu. Postoji mogućnost da se proizvede i proda više pešadijskog naoružanja, više municije, pre svega minobacačkih mina i artiljerijskih granata. Naravno, ono što je veoma značajno i što je MUP u saradnji sa „Jugoimportom SDPR“ uradio, to je modernizacija našeg postojećeg naoružanja.

Mi, nažalost, tek danas, posle mnogo godina, imamo mogućnost modernizacije oklopnih transportera, našeg artiljerijskog oruđa i drugih sistema koji se koriste, naravno, delimično i u MUP-u pa mogu da govorim o tome – kada se govori o transporterima M-11 i M-15, koji su domaće proizvodnje, oni su danas modernizovani, oni su danas klimatizovani i imaju dub sisteme spregnute vatre kojima se upravlja iz unutrašnjosti vozila gde strelac nije izložen vatri.

Novi sistemi, dakle novi mitraljezi koji su montirani na njih, 12.7 milimetara, koji pružaju maksimalnu vatrenu moć u borbi protiv terorizma, to je ono što koriste jedinice Žandarmerije; naravno, i jedinice Vojske ali Žandarmerija je prva krenula u sistem ispitivanja ovih vozila. Zatim, to je, nakon razvijanja vozila „Lazar“, „Lazar 3“, koje je isto ušlo u sastav naoružanja MUP-a. I poslednje vozilo, „miloš“, koje je faktički u fazi razvoja i koje ćemo takođe iskoristiti za specijalne jedinice policije. To su veliki koraci koji su napravljeni.

Ministar Đorđević može mnogo više da govori, naravno, i o „nori“, i o „alasu“ i drugim sistemima, s kojima je on upoznat a koji nisu u naoružanju MUP-a, ali vidim, kad razgovaram sa tim ljudima i kada govorimo o zajedničkoj kontroli granica i kada danas proizvodimo bespilotne letilice, kada proizvodimo dronove, kada imamo mogućnost da našim sredstvima napravimo nešto što se koristi u vojnoj industriji, odnosno i u Policiji i Vojsci, to zaista čini da možemo da budemo aktivni u odgovoru na sva ugrožavanja bezbednosti Republike Srbije.

Bilo da se radi o redovnim mirnodopskim aktivnostima u očuvanju bezbednosti na državnoj granici, bilo da se radi o sredstvima koja služe za odvratanje od potencijalnog napada ili za aktivno bezbednosno delovanje u odvratanju od bilo kakvog terorističkog napada, kakve smo nažalost imali u okolnim zemljama, danas vojna industrija ima mogućnost da se razvija. Mislim da ovi momci i devojke koji rade tamo i koji daju ogromne rezultate u sistemu mogu da pomognu u daljoj modernizaciji i vojske i policije i da budu jedan od privrednih oslonaca naše zemlje.

Na osnovu svega toga i na osnovu svega onoga što je Vlada učinila, i za to se zahvaljujem premijerki i predsedniku, sa kojima smo razgovarali i koji su nam dali ogromnu podršku, mi danas imamo prostora za povećanje plata u bezbednosnom sektoru. Zbog toga će u narednoj godini pripadnici Policije i Vojske imati plate 10% veće.

To nije jedina stvar. Zahvaljujući tome možemo da uložimo više sredstava u modernizaciju, možemo da poboljšamo i položaj ljudi koji rade u uniformi, koji rade danas najsloženije poslove. Ne bih tu izostavio ljude u civilu koji rade isti posao, mislio sam na istu stvar.

Naravno, ono što je veoma značajno to je da smo uspeali, i mislim da je to sledeći dobar potez, da se razgovora o mogućnosti izgradnje stanova za pripadnike Vojske, Policije, BIA. Mislim da je važno da tim ljudima rešimo stambeno pitanje, jer je to dobro za sistem, za sve.

Iskoristio bih priliku da pohvalim i rad Ministarstva odbrane u Sektoru vojnog zdravstva. Veliki broj pripadnika MUP imao je prilike da vidi kakvo je lečenje na VMA. Imali smo prilike da budemo tamo u okruženju najboljih stručnjaka, da se našim ljudima pruži najbolja moguća nega i hoću da se zahvalim svim ljudima koji su radili, svim lekarima i profesoru Vukosavljeviću i celom timu VMA koji su pomagali da ovi momci i devojke dobiju najbolju moguću zdravstvenu zaštitu.

Sve ovo govori koliko je napora uloženo u prethodnom periodu da ono što je bila posrnula grana, nažalost, naše industrije, danas postane budućnost našeg razvoja. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani narodni poslanici, dame i gospodo, samo ću da u ne tako davnu 2012. godinu vratim sve građane, u ono šta je bilo 2012. godine a što su imali prilike da vide na promociji kadeta u septembru 2012. godine, a to je činjenica da je u Vojsci Srbije leteo i bio u opticaju, u ispravnom stanju, samo jedan avion, da je vojska bila obučena pola u staru uniformu pola u novu, da je bilo različito naoružanje, da vozila nisu bila u ispravnom stanju, većina njih.

Danas, nešto je i ministar Stefanović rekao, odgovorna politika Vlade, odgovorna politika rukovodstva Ministarstva odbrane, od momenta kada je naš predsednik bio ministar odbrane, jeste dovela do toga da imamo posle 30 godina prva ulaganja u namensku industriju od 50 miliona evra. Imamo da je 10 aviona „Mig 29“ sada na pistama u Batajnici i Kraljevu, imamo da se Vojska Srbije oprema najsavremenijim naoružanjem i oruđem. Imamo da je naša namenska industrija sposobna da opremi vojsku uniformom, da svi budu jednoobrazni, da

imaju ne samo jednu, zimsku, već da imaju i letnju uniformu. Takođe, da imamo mogućnost da proizvedemo i obuću.

Naša puška je priznata u svetu i to je jedna od malog broja modularnih pušaka. Takođe, „Jugoimport SDPR“ se razvio u jednu vrlo ozbiljnu firmu čiji su proizvodi danas vrlo traženi u svetu, traženi da se čak izvezu u većem obimu nego što su to uopšte naše mogućnosti.

Neodgovorna vlast koja je bila do 2012. godine je, mislim, pošto sam naučio da ništa nije slučajno, sigurno namerno, imala neku nameru da Vojska Srbije bude takva kao što jeste. Bili su odbrojani dani u 2012. godini da Vojska Srbije bude u ozbiljnim problemima. Bila je prodaja, bilo je topljenje; nažalost, to topljenje i prodaja je bila za vrlo male pare tako da od tih para, koje jesu bile namenjene Vojsci, Vojska nije mogla ništa da nabavi. Moram da kažem da su Ratne rezerve bile na nuli. Vojska nije imala ni goriva ni hrane za ratne rezerve.

Danas je potpuno drugačija situacija. Ne mogu da pričam o tome šta sve Vojska ima, u kojoj količini, ali bih vam rekao da treba da budete ponosni na sve ono što je uradila Vlada Republike Srbije od 2014. godine do danas i na sve ono što planira da uradi u budućnosti, a verujem da će u vremenu ispred nas sve ono što bude dolazilo biti na ponos svim građanima Srbije.

Vojnomedicinska akademija je, posle 40 godina, prvi put ove godine, odgovornošću Vlade Republike Srbije, dobila sredstva ne samo za rad već i prvi put za investicije, u renoviranje Vojnomedicinske akademije i nabavku nove opreme, ozbiljne opreme. Mi pokušavamo da pratimo i ono sve što radi Ministarstvo zdravlja, jer Vojnomedicinska akademija predstavlja brend. Ona će ostati, naravno, u službi svih građana Srbije, jer to građani Srbije zaslužuju. Građani Srbije zaslužuju da imaju najbolje ustanove. To, uveren sam, radi i ministar zdravlja, a uveren sam i da će ministar Vulin nastaviti sa tim kada je u pitanju Vojnomedicinska akademija.

Poslednje, što se tiče obrazovanja, Univerzitet odbrane – naši predavači su vrlo traženi, što zbog iskustva koje imamo, što zbog znanja koje imamo. Iskustvo koje imaju najviše vojskovođe prati nas još od Prvog svetskog rata. Danas su oni vrlo traženi da predaju na svim univerzitetima u svetu, a takođe i strani studenti dolaze kod nas i mi ih imamo na školovanju na Vojnom univerzitetu. Vojni univerzitet je zbog traženje otvorio svoja vrata i za civile. Danas imamo i na redovnim i na vanrednim, imamo i master i doktorske studije, tako da mislim da će u narednom periodu Skupština i građani Srbije sigurno imati lepe vesti kad je Ministarstvo odbrane u pitanju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, ministre Đorđeviću.

Reč ima potpredsednica Vlade, prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pošto ste postavili pitanje standarda vojnika, kao što Vlada Republike Srbije ulaže puno u opremu i sve ono što nabavljamo, kao i uslove u institucijama, vrlo je važno da govorimo o standardu i o stanovima za našu vojsku.

Jedan projekat, koji je napravljen sa Ministarstvom odbrane i Građevinskom direkcijom Srbije, zove se „Stan po meri“. Napravljene su procene. Imamo već pilot-projekat koji kao takav funkcioniše u Kruševcu, dva objekta i 92 stana koja se grade za pripadnike Vojske. Prosečna rata je negde oko 120 evra za dvoiposoban stan.

Ali ono što je još važnije jeste, u stvari, nastavak. Nije u pitanju samo pilot-projekat nego stan po meri. Zajedno Ministarstvo odbrane, Ministarstvo građevinarstva, jedinice lokalnih samouprava i, naravno, banke. Radimo na tome da potrebe koje sada postoje, koje su procenjene na 13.000 stanova, tačnije 13.207 stanova, to znači u Beogradu 6.840 stanova, u Nišu 1.549, u Novom Sadu 799, u Kraljevu 696, u Vranju 454, u Kruševcu 184, u Čačku 148. Pričamo o milion metara kvadratnih stanova za našu vojsku. To je projekat koji nastavljamo dalje da radimo.

Mislim da je to jako važno, jer kada govorimo o jednoj modernoj, savremenoj vojsci, onda i njeni pripadnici moraju da imaju uslove koji su im neophodni da bi mogli da rade svoj posao; to znači da imaju stanove pod povoljnim uslovima i po najnižim mogućim ratama koje će plaćati za takve stanove. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dobro je što je napokon tzv. i samozvana elita prestala 2012. godine da vodi Srbiju u propast, a kakva su oni elita govori i to jer elitom smatraju lažnog zaštitnika građana, propalog predsedničkog kandidata, koji je na Pravnom fakultetu u Beogradu na Rimskom pravu imao ocenu 7, iz Istorije države i prava 8, iz Ustavnog prava 6, iz Uvoda u građansko pravo 6, iz Krivičnog prava 6, iz Političke ekonomije 7, iz Porodičnog prava 7, iz Društvenopolitičkog sistema 8, iz Organizacije udruženog rada 6, iz Radnog prava, Sociologije 6, Međunarodnog privatnog prava 7, Građanskog procesnog prava 6.

Za njih je to elita, a nije elita Aleksandar Vučić, koji je iz Uvoda u građansko pravo imao 9, iz Ustavnog prava 10, iz Krivičnog prava 9, iz Političke ekonomije 10, iz Porodičnog prava 10, iz Obligacionog 8, iz Međunarodnog javnog 9, iz Naslednog prava 10, Autorskog prava 10, iz Društvenopolitičkog sistema 10, iz Organizacije udruženog rada 10, iz Međunarodnog privatnog prava 10, Građanskog procesnog prava 10.

Ta elita, takozvana, srećom je otišla u prošlost i ta elita neće određivati ni ko će biti elitni predavači na Vojnoj akademiji i ko će našim pitomcima prenositi svoja znanja, i očigledno neće ispuniti želje svojih finansijera i nalogodavaca, a to je da Srbija pređe sa puta neutralne, samostalne i nezavisne zemlje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Reč ima narodni poslanik Fatmir Hasani.

Izvolite.

FATMIR HASANI: Hvala.

Uvaženi predsedavajući Parlamenta, poštovana predsednice Vlade, poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, pitanje postavljam premijerki Ani Brnabić.

Položaj albanske manjine u Srbiji nije na nivou domaćeg zakonodavstva niti standarda EU. Pored nekoliko sporazuma i zaključaka između političkih faktora Preševske doline, Vlade Republike Srbije, a i nekih međunarodnih faktora, ne pokazuje očekivane rezultate.

Vlada treba da ubrza realizaciju naših zahteva da bismo mi stigli do nivoa drugih manjina u Srbiji, a da ne pričamo o pravima Srba na Kosovu koji imaju tri ministarstva, jednog zamenika premijera i puno sudija u svim nivoima sudstva.

Pitanje je – da li ćemo uskoro biti na dnevnom redu u Vladi sa realizacijom naših zahteva? Zato što je pre četiri meseca i predsednik Vučić dao obećanje da će rešiti naše zahteve i da su naši zahtevi prihvatljivi, ali dosada nije preduzet nijedan korak.

Drugo pitanje postavljam predsednici Narodne skupštine Maji Gojković – da li će se ispoštovati zakonski rokovi prilikom zakazivanja prevremenih lokalnih izbora u opštini Preševo, jer taj zadnji rok je 14. novembar? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Hasani.

Premijerka Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Poštovani narodni poslaniče, hoću da vas obavestim da smo za vas spremili izveštaj o napretku Plana u sedam tačaka, o kom smo razgovarali kada ste bili pre desetak dana kod mene u kancelariji. Imamo tu napredak. Možemo i bolje, naravno, kao i u svim stvarima, ali imamo napredak.

Što se tiče položaja albanske nacionalne manjine i svih ostalih nacionalnih manjina u Srbiji, tu ipak moram da vam kažem da nije istina da albanska nacionalna manjina nema prava kao nacionalne manjine EU ili bilo koja druga nacionalna manjina u Srbiji.

Dakle, Srbija jeste lider u Evropi po poštovanju prava nacionalnih manjina i po institucionalnim mehanizmima kako nacionalne manjine treba da se poštuju. Pre svega kroz nacionalne savete nacionalnih manjina i budžetska sredstva koja Vlada Republike Srbije i svi građani Srbije izdvajaju za podršku nacionalnim manjinama. Isto tako kroz obrazovanje na maternjem jeziku, kulturu informisanja na maternjem jeziku i ostale stvari koje se tiču multietničkog života, kao što je dvojezičnost ili višejezičnost u opštinama.

Ja sam kao ministarka za državnu upravu i lokalnu samoupravu bila pozvana od strane Evropskog parlamenta u Strazbur da predstavim ono što mi radimo i način na koji saradujemo sa nacionalnim savetima nacionalnih manjina kao primer najbolje prakse u Evropi. Neke od vodećih zemalja EU, neke zemlje koje su osnivači EU uopšte ne prepoznaju nacionalne manjine, dakle vi ne možete da se deklarirate kao nacionalna manjina, kao ni u nekim zemljama u regionu koje su članice EU.

Tako da, u tom smislu, mislim da zajedno treba da nastavimo da radimo na poboljšanju života svih nacionalnih manjina u Srbiji, ali takođe sa razumevanjem da je jako puno urađeno, da se jako puno radi i da su kroz nacionalne savete nacionalnih manjina nacionalne manjine u potpunosti uključene u politički, društveni i ekonomski život Republike Srbije.

U svakom slučaju, ovih dana ću vam poslati izveštaj o implementaciji Plana u sedam tačaka.

Dugujem odgovor poštovanom narodnom poslaniku koji mi je naknadno postavio pitanje oko broja nezaposlenih, kako se izražava u apsolutnim brojevima to da smo 2012. godine imali 26% nezaposlenih u Srbiji a da danas imamo oko 12% nezaposlenih u Srbiji. Sad ću vam reći: 2012. godine u Srbiji je bilo 790.000 nezaposlenih, a danas je u Srbiji 622.000 nezaposlenih.

Dakle, između 2012. i 2017. godine zaposlilo se 168.000 ljudi. Zapošljavali smo između 34 i 40 hiljada ljudi godišnje. To nije dovoljno, moramo bolje, i biće bolje, ali kako da vam kažem, nije ni malo 34–40 hiljada ljudi godišnje. Kad smo dogurali 2012. godine do 800.000 nezaposlenih...

Samo polako. Iz zemlje nije otišlo više nego što je odlazilo tih godina. Dakle potpuna je manipulacija da je u ovom trenutku odliv mozgova veći. Odliv mozgova je, nažalost, nešto sa čime se Republika Srbija bori već decenijama. Nemojte da manipulišemo tako strašnim temama.

Što se tiče dobacivanja pitanja koliko je od ovoga zaposleno na budžetu, u javnoj upravi danas imate više od 40.000 ljudi manje nego što je bilo 2013. godine. I od toga smo smanjili i dovodimo u zakonske okvire ono da na privremene i povremene poslove može da ide 10% od toga.

Bilo je i 24% ranije, ali kako da vam kažem, mi sad konačno uvodimo standarde jer možemo da ih prebrojimo, zato što imamo centralni registar obveznika socijalnog osiguranja pa možemo svakog zaposlenog da izbrojimo. Mnogo ih je manje na budžetu, a dokaz za to je i to da smo prošli i sedmu reviziju aranžmana sa MMF-om. I molim vas, to je jedna od velikih stvari, koju su oni pratili, tako da ne bismo prošli da je većina tih ljudi zaposlena na budžetu.

Još jedna stvar što se tiče MMF-a. Kaže narodni poslanik da Međunarodni monetarni fond svrstava Srbiju na začelje. Mi sada uspešno završavamo trogodišnji, jako težak aranžman sa MMF-om. Aranžman koji je Vlada, mislim, 2006. ili 2007. godine pregovarala više od šest meseci, koji je trajao jedno cirka 20 dana, zato što je bio pretežak da bi se ispunio. Mi time pokazujemo koliko smo i u najtežim okolnostima ozbiljan i pouzdan partner. To je još jedan signal i međunarodnim organizacijama, i međunarodnim finansijskim institucijama, i stranim investitorima, i domaćoj privredi koliko je odgovorna Vlada Republike Srbije, i ova i ona prethodna.

Međunarodni monetarni fond govori da je Srbija jedan od najboljih učenika po tome kako su reforme implementirane, a vi pričate građanima Srbije da kažu da su na začelju. Ako nas stavljaju na začelje, kako smo mi to završili onda ili završavamo trogodišnji aranžman iz predostrožnosti? Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, predsednice Vlade.

Da li gospodin Hasani želi još nešto?

Izvolite.

FATMIR HASANI: Hvala.

Hteo bih još da dodam, što se tiče neke brojke i statistike ovde koju smo čuli, da se mi ne slažemo. Razlike po regionima su vrlo velike. Na primer, naš region tamo na jugu ili ove opštine Preševo i Bujanovac su mnogo nerazvijene, tamo je nezaposlenost oko 60%. Sad, negde je u nekoj opštini u Srbiji nezaposlenost 6% a negde 60%. Da li je to dobro?

Drugo, mi smo ovde, u ovom parlamentu, već 26 godina, po jedan poslanik ili dva, i uvek smo bili u opoziciji. Sada, zadnjih godinu dana smo zauzeli stav da budemo parlamentarna većina i da budemo jedan mali element ove celokupne stabilizacije. Tražimo da vi više pažnje pokazujete i da još ozbiljnije radimo na tome da ove razlike umanjujemo i da taj kraj bude razvijen tako da svi budemo zadovoljni i stvorimo uslove za ulazak u EU.

PRESEDNİK: Zahvaljujem.

Samo, kome je pitanje bilo upućeno?

(Fatmir Hasani: Vama.)

Nažalost, ja ne mogu da vam odgovoram na ovoj sednici. Odgovoriću vam odmah u utorak, nije problem nikakav.

Reč ima predsednica Vlade.

ANA BRNABIĆ: Želim stvarno još jednom da vam se zahvalim za svu podršku i za veliku konstruktivnost u ovim, čini mi se, jako važnim i odsudnim trenucima za Srbiju. Jer ako ne nastavimo ovako i za našu zemlju ne uradimo nešto da je ponovo podignemo na noge u svim ovim segmentima, i u ekonomiji, što smo prilično uradili i što samo treba da se nastavi, i da dovršimo reformu javne uprave, i da krenemo ozbiljno u reformu pravosuđa, da imamo efikasniji i transparentniji sistem, koji je potpuno ubijen realno neustavnim reformom pravosuđa, niko od nas neće napredovati, ni najnaprednija opština ni najmanje napredna opština.

Trudimo se da ravnomerno razvijamo Srbiju. Prethodna Vlada najviše je investirala u jug Srbije, u Niš kao jedan od centara ali i u Vranje. Kada dižemo te centre, onda će se polako dizati i ostale lokalne samouprave. Hvala vam na konstruktivnom stavu. Ja ću uvek biti vama na raspolaganju za dodatne razgovore i da vidimo kako dalje možemo da unapredimo situaciju i u Preševu i u Bujanovcu.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Imate komentar?

Izvolite.

FATMIR HASANI: Hvala.

Drugo pitanje je bilo za predsednicu Skupštine Maju Gojković – da li će se ispoštovati zakonski rokovi prilikom zakazivanja prevremenih lokalnih izbora u opštini Preševo?

Ovo zadnje sam samo hteo da kažem da nismo zainteresovani da budemo sitničari, ali na primer, ovde je ministar zdravlja. Državna bolnica u Vranju, gospodine ministre, koja je predviđena za sedam opština Pčinjskog okruga ima 600 radnika. Nijednog Albanca nemamo tu, a mi smo oko 30% u Pčinjskom okrugu.

Ne kažemo da mi tražimo sav taj procenat, ali nema nijednog Albanca, nijednog doktora ni medicinske sestre u bolnici u Vranju. Zato treba da radimo na tome da mi polako počnemo tu našu integraciju u državne organe. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. To je bio vaš komentar.

Odgovoriću vam u utorak. Smatrajte da je odgovor „da“, iako nemam pravo na to.

Reč ima poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Pozdravljam gospodu ministre i predsednicu Vlade. Hteo bih samo da apelujem na sve nas. Ova nervoza danas nije bila potrebna. Da smo se možda

malo bolje organizovali, bez obzira na sve šta piše u Poslovniku, i šta su prava i obaveze, bio bi red da smo uspeli da izvedemo da barem po pet poslanika iz vlasti i opozicije stigne da pita, bilo bi korektno. A Vlada i gospođa premijer umeju da odgovaraju i da se brane, ne treba ih braniti time što ćemo sprečavati ili nekako opstruirati da predstavnici opozicije dođu na red. Ja sam treći iz opozicije koji će uspeti nešto da kaže, a pitanja je previše.

Elem, prvo pitanje gospođi Brnabić, na vas se odnosi. Nije vam malo neprijatno ili nelagodno makar kada slušate i vidite u medijima ovih dana kako, evo, 100 dana obeležavate, a priča se o tome da se spremaju neki novi vanredni parlamentarni izbori? Da li smatrate da je to umesno, da li smatrate da je to pozitivno? Pri tome, nismo ni vi ni ja ti koji puštamo ili koji možemo na taj način da utičemo da mediji o tome pišu. Potpuno je jasno odakle se stvara ta atmosfera i ta špekulacija sa izborima u trenutku kada je Vlada obeležila 100 dana rada.

Drugo, važnije pitanje, takođe na vašu adresu, a posle nema nekih ministara koje sam hteo da pitam. Predsednik Srbije Aleksandar Vučić u četvrtak, 19. oktobra je rekao – što se mene tiče, dao sam odobrenje kao predsednik, a Vlada Srbije je posle današnje sednice dala odobrenje. Misli se na odobrenje da srpski tužioci i sudije polože zakletvu pred Hašimom Tačijem i zakunu se na vernost kosovskom pravosudnom sistemu i kosovskom ustavu. Dakle, ponavljam i citiram – dao sam odobrenje kao predsednik, a Vlada Srbije je posle završene sednice takođe dala odobrenje. U četvrtak, 19. oktobra. Vi ste, pretpostavljam, imali neku sednicu, četvrtkom obično imate sednice.

Dakle, kako izgleda to odobrenje i kako može Vlada da da odobrenje da njeni tužioci i sudije polože zakletvu na ustavni i pravni poredak jedne samoproglašene nazovidržave Kosovo? Mislim da to prosto nije ni moguće, a i voleo bih da vidim kako to izgleda, da me obavestite, da pokažete naknadno kako izgleda ta odluka Vlade, jer je predsednik rekao da je Vlada odobrila.

S tim u vezi pitao bih gospodina ministra unutrašnjih poslova, Stefanovića, koji je, inače, bio vrlo dobar spiker, odnosno predsednik Parlamenta, ali mislim da je vrlo loš ministar unutrašnjih poslova. Možda grešim u jednom, možda grešim u drugom, ali mislim da je dobro radio onaj posao. Dakle, govorio je povodom godišnjice Jajinaca. Baš je ovih dana ta godišnjica. Šta se dogodilo sa tom istragom i tom aferom koja je danima potresala medije? Pričali su o državnom udaru, pokušaju atentata na predsednika i tako dalje, na kraju od svega nije bilo ništa, kao i obično. Hvala.

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Opomenuli ste me da svojim dugačkim odgovorima opstruiram opoziciju. Stvarno moram da vam kažem da ne vidim kako je to istina, s obzirom na to da mi je postavljeno četiri ili pet pitanja. Jedan od narodnih poslanika je postavio, mislim, pet, tako da ja moram na pet da odgovorim. Pritom su sva ozbiljna pitanja – pitanja o penzijama, koja su jako važna, pre svega vama kao narodnim poslanicima ali i svim građanima koji gledaju ovo; pitanje o slobodi medija, pitanje koje je toliko važno i toliko raspravljano...

Moram da objasnim situaciju u medijima danas, konačno, zato što svi pričaju o tome jako paušalno. Mislim da je važno, pre svega za demokratsko uređenje naše zemlje, da ja to detaljno objasnim i obrazložim.

Ja sam ovde citirala Savet za borbu protiv korupcije, citirala sam narodne poslanike iz opozicije, tako da mislim da je to stvarno jako relevantno i mislim da ne bih uradila svoj posao i ne bih dala dužno poštovanje ovom domu ukoliko ne bih tako odgovorila na ova pitanja. Dakle, ne mislim da opstruiram. Upravo suprotno, mislim da vam dajem dužno poštovanje.

Što se tiče polaganja zakletve naših tužilaca, podsetiću vas da je Kosovo i Metohija pokrajina u okviru Republike Srbije i na taj način se Vlada Republike Srbije prema njoj i odnosi. Ako je Pokrajina donela neku odluku, ja ne znam stvarno zašto vi postavljate pitanje kako mi kao Vlada u odnosu na tu odluku možemo da reagujemo. To je jedna stvar. Pored toga, druga stvar je što je to u skladu sa Briselskim sporazumom, koji je, ukoliko se ne varam, usvojila i ova Skupština Srbije. Mi smo kao Vlada dužni da ispunjavamo one zakonske odredbe, sporazume i sve ostalo što kaže Skupština Srbije. Dakle, imamo pun legitimitet, to je naša obaveza, i u skladu je sa zakletvom koju sam ja i svi mi ovde, moj tim, položili, da poštujemo i branimo ustavni integritet i legitimitet Srbije. Suverenitet Srbije, pre svega.

Takođe ću vam reći, mislim da je to i ministarka pravde, koja danas nažalost nije mogla da bude tu zbog službenog puta u inostranstvo, rekla jasno i glasno, ali deluje mi kao da je neko ne čuje ili ne želi da je čuje – da ovo što je urađeno omogućava veću, bolju pravnu zaštitu Srba na Kosovu u trenutku kada mi nemamo, zahvaljujući nekima, potpunu kontrolu nad našom južnom pokrajinom. Uradićemo kao Vlada, ja se nadam uz podršku Skupštine, ali ne samo koalicije koja podržava ovu Vladu nego cele Skupštine, sve što bude bilo potrebno da se kvalitet života Srba na Kosovu unapredi koliko god može. Pa valjda tu nismo jedni protiv drugih. Mi želimo da naše sudije, naši tužioci budu tamo na raspolaganju našim ljudima. To je velika stvar za njih.

Ne znam zašto je Vlada kritikovana za ovo. Ovo je maestralno urađeno opet i u međunarodnoj politici, tako da smo mi za ovo dobili i ozbiljne poene međunarodne zajednice i još jednom pokazali da stojimo iza svoje reči, za razliku

od nekih; kada usvajamo, pregovaramo i usvajamo sporazume, mi ih implementiramo.

Danas još više možemo da kažemo gde je zajednica srpskih opština; gde je, jer to je važno, važno je za Srbiju, važno je za Srbe na Kosovu. Ali da mi ne ispunjavamo ono što smo rekli da ćemo ispunjavati, mi ne bismo mogli da pitamo druge – zašto vi ne ispunjavate svoje? Tako je nekada rađeno. Nekada je obećavano i ništa nije rađeno. I onda se gubi kredibilitet zemlje, onda se urušava zemlja i onda se žrtvuje i igra i sa teritorijom i sa ljudima i sa svim ostalim. Ovo više nije takva zemlja. To je moj odgovor na to.

Znači, prvo, Kosovo je pokrajina u Srbiji. Drugo, Briselski sporazum je usvojen od strane Skupštine Srbije. Treće, mi smo odgovorni partneri koji, kada se dogovore i imaju odobrenje Skupštine Srbije, onda idu hrabro u implementaciju. I četvrto, šta god treba da se uradi da život Srba na Kosovu bude bolji, Vlada će to uraditi.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Pre svega, kada se govori o bezbednosti, koja se tiče i najviših državnih funkcionera ali, naravno, i drugih ljudi u Srbiji, uvek sam smatrao da je pogrešno kada se to relativizuje i kada se tako lako to posmatra i pokušava u javnosti da predstavi sve kao neka šala, farsa i nešto slično.

Sećam se, jednom prilikom, dok je Boris Tadić bio predsednik Republike, bio je jedan incident sa njegovim vozilom, kada je vozač, mislim da se prezivao Cimpl, iz Američke ambasade, imao presecanje te kolone vozila. To je danima bilo „pokušaj ubistva“. Taj čovek je proveo u pritvoru ne znam koliko, nekoliko meseci itd. Vrlo ozbiljnu istragu je država sprovodila, jer nije želela da dozvoli mogućnost da je tako nešto stvarno bilo neki pokušaj.

Kada nađemo na mestu kod porodične kuće predsednika Republike veću količinu naoružanja, to svakako nije šala i to je svakako nešto što je ozbiljno i za bezbednosne službe i za, naravno, ministarstva koja se bave i zaštitom predsednika ali uopšte zaštitom bezbednosti.

I, čuo sam više puta tu medijsku konstrukciju, jer to treba da služi i ponavlja se ta mantra, o tome kada kažete – vi ste šest godina na vlasti. Mi smo pet godina na vlasti. A sada kažete – stalno ste pominjali državni udar. Nikad u životu nismo pomenuli državni udar. Nismo izgovorili državni udar. Ali to služi dobro i onda će nam neko reći – ali to je pisalo u novinama. Pa znate šta je sve pisalo u raznim novinama? Kad bih sad počeo da citiram šta je pisalo u raznim novinama, tako bismo mogli do jutra da razgovaramo, ako mislite da je to ozbiljan način razgovora. Ja hoću, evo da vam pokažem šta sve pišu novine.

Ali ono što jeste važno je da se svakom ovakvom slučaju poklanja maksimalna pažnja i bezbednosne službe rade istragu. U onom konkretnom slučaju saslušano je više stotina lica. Šta je sve urađeno, dokle se sve stiglo ne mogu da vam govorim svaki detalj, ali mi već godinama, za razliku od nekih prošlih vremena kada su, nisam siguran da su bezbednosne službe u punom obimu i kapacitetu uopšte razumele, pošto mora da se sagledava regionalno, postojanje organizovanih kriminalnih grupa, njihov nastanak, koordinaciju i organizaciju, i ulogu njihovih pripadnika sa naših prostora i u transportu droge iz Južne Amerike do Španije, i distribuciju u Centralnoj Evropi, puteve tog novca, kao i, naravno, distribuciju tog novca u legalne tokove i pranje novca, pa i u našoj zemlji. I to se događalo mnogo godina bez ozbiljnog odgovora države.

Nisam siguran, ne mogu da kažem, ne želim da kažem ništa loše o mnogim profesionalcima u policiji, ali mi se čini da mnogi nisu bili uopšte svesni dubine te organizacije i nisu imali uopšte jasnu ideju, bar sam to ja zaključio kada sam postao ministar, nije bilo jasne ideje kako da se tom sistemu suprotstavi.

Danas je u tom smislu situacija promenjena. Mi danas, u saradnji sa mnogim službama u regionu i Evropi, naravno i u Sjedinjenim Državama, imamo dobru komunikaciju sa tim bezbednosnim službama upravo zato što ti pojedinci putuju u te zemlje, ostvaruju bezbednosno interesantne kontakte, rade na svemu onome..., da sad ne bih oduzimao vreme.

Dakle, mi danas kao država imamo jasnu sliku ko su pripadnici pojedinih organizovanih kriminalnih grupa. Oni danas nisu takva vrsta bezbednosnog rizika po građane Republike Srbije jer mi to ne dozvoljavamo. Oni ovde ne mogu mirno da šetaju. Mi im ne dozvoljavamo ni pet minuta odmora u kafani. Ne dozvoljavamo im. Policija ih hapsi, pretresa, ide na njihove kuće, ide tamo gde se kreću, zaustavlja njihove automobile, otvara ih, pretresa svaki milimetar. Ne želimo da im pokažemo da oni u Srbiji mogu, kao što su nekada mogli, da voze crne džipove i niko nije smeo da ih zaustavi. Danas ih i te kako pritiskamo.

E, danas ih i hapsimo. Pogledajte, a pričamo o ozbiljnim pripadnicima onog što mi danas nazivamo kavačkim i skaljarskim klanom, koji su poslednjih godinu ili dve dana privedeni, i jednog i drugog klana, i onih za koje se smatra da su ozbiljniji pucači. Ne mogu da uhapsim čoveka za koga nema trenutno dokaza, ne može policija, ne može tužilaštvo. Prosto to ljudi ne mogu da urade, ne bi bilo zakonito. Mislim, mogu da se privedu zbog nečega, ali ti ljudi bi bili oslobođeni, to bi samo nanelo štetu Republici Srbiji.

I kao što znate, neki od slučajeva koje ozbiljno pratimo moraju da se prate i po šest meseci, i po godinu dana, ako treba i pet godina, da se dođe do onih koji su nalogodavci izvršilaca. Ja sam i tada rekao, ako se sećate, kad smo

predstavili taj slučaj, kada smo javnosti dali osnovne podatke, da nije moguće. U svakom slučaju da je ovo vrlo složen slučaj, jer smo očekivali da će biti veoma teško pronaći nekog ko je to oružje tamo ostavio. Dakle oni su to uradili svesno.

Ja ne mogu da tvrdim da li je to bilo upozorenje, da li je to bilo ostavljeno sa namerom da se sačeka ili Aleksandar Vučić ili neko od članova njegove porodice. Dakle, dosta je špekulacija u tom smislu, koje ćemo moći da razrešimo tek kada budemo imali celu mrežu u rukama i da faktički saznamo. Pitanje je da li ćemo to moći. Ja ne tvrdim da mi imamo sva rešenja i da imamo odgovore na sva pitanja, ali vam kažem potpuno odgovorno – voleo bih da se tako nešto nikada nije desilo. Kao ministar unutrašnjih poslova, kao prijatelj Aleksandra Vučića voleo bih da se tako nešto nikada nije desilo, da uopšte ne razmišljam o tome. Ne njemu, nikome, nijednom čoveku u Srbiji.

Kada bih vam pokazao, ovde imam spisak bar pedeset prijava, različitih prijava novinara i ljudi iz javnog života, koje smo razotkrili, procesuirali, pronašli počinioce, podneli krivične prijave, za mnoge su sudski postupci u toku. Nikada ne iznosim u javnost tu vrstu podataka o ljudima koji su trenutno bezbednosno ugroženi, jer time razmišljam i o narušavanju njihove bezbednosti. Ali hoću da vam kažem – radi policija, intenzivno radi i rešavaju se mnogi slučajevi. Da li se reši sve? Ne reši se sve. Ne rasvetle se sva krivična dela, ali se razreši i rasvetli mnogo, mnogo više nego ranije.

PREDSIEDNIK: Reč ima narodi poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Ne sumnjam ja da policija radi, ne sumnjam da ima mnogo dobrih profesionalaca u policiji, ja samo govorim o jednoj vrsti zloupotrebe, medijsko-političke zloupotrebe. Inače, siguran sam u savesni rad policije, ili barem najveći deo ljudi u policiji.

U tom smislu ne mogu da se ne osvrnem na te naslovne strane, ne opet mojih privatnih ili opozicionih novina nego listova i medija koji slove kao neka vrsta neslužbenih „Službenih glasnika“ aktuelne vlasti, gde se licitiralo, ne sumnjalo nego unapred licitiralo – sprečen atentat na premijera, spremili atentat na Vučića, zoljom hteli da ubiju Vučića, Vučića zoljom hteli da raznesu u sokaku, ubica došao iz Bosne, ako nađu DNK znači da je bio atentat, Vučića gađali stranci i tako dalje.

A onda dobijemo odgovor i od vašeg ministarstva i od Ministarstva pravde, uzgred rečeno savestan i dobar odgovor, vidi se da se neko potrudio oko toga, nije samo onako ofrlje kao što često znaju da budu ti odgovori, gde kažu da je tužilaštvo saopštilo – sagledavajući i ocenjujući rezultate svih preduzetih radnji utvrđeno je da nema dokaza da je izvršeno bilo koje krivično delo za koje

se gonjenje preuzima po službenoj dužnosti. Dakle nema ništa od toga. Pri čemu ste vi obavestili koliko ste ljudi saslušali, uzeli uzoraka DNK. To je što se tiče toga. Znači neodgovorno dizanje panike. Naravno da treba svaku pretnju ispitati prema bilo kome, a pogotovo prema najvažnijim državnim funkcionerima.

Druga stvar. Gospođo Brnabić, vi ste rekli, i ja se slažem, da je Kosovo pokrajina u Srbiji. Pa ako je tako, zaista ne znam u kojoj realnosti živimo, da li vi hoćete da kažete da su se srpske sudije i tužioci zakleli, položili zakletvu na Ustavu Kosova, ili na Ustavu Srbije, ili na Ustavu AP ili na Ustavu...? Ono se već smatra nezavisnom državom. Ne mora na Miroslavljevom jevandlju kao što se ovde zaklinjalo, neka bude samo na Ustavu Srbije. Naravno da ne, oni su položili zakletvu pred predsednikom nečega što se zove nezavisno Kosovo, što ima svoje institucije i oni su prešli iz jednog pravnog sistema u drugi pravni sistem. To je ono što je problem.

Ja sam imao pitanja, naravno, i za gospodina Ivicu Dačića, on je otišao tako da to preskačem, ali moram barem u ovo malo vremena da pomenem gospođu Zoranu Mihajlović, da ne ispadne da je ona zapostavljena.

Neću o tome da li ljudi žive gore ili bolje, svako oseti i zna da li živi bolje ili gore, kao što i svako ima sud o tome da li su mediji bolji ili gori, ali vi ste, gospođo Mihajlović, potpisnik, ako se ne varam, ugovora o „Beogradu na vodi“. Vi ste potpisali taj ugovor. Nije ga potpisao Aleksandar Vučić nego vi, pa vas pitam prosto i po tome – kako stoji taj projekat, kako napreduje, jeste li zadovoljni realizacijom? Trebalo je krajem 2016. godine da budu useljene prve kule. Nije da verujem svojim očima, nisam stručnjak za tu oblast, ali verujem stručnjacima iz Akademije nauka i stručnjacima iz arhitekture da je taj projekat od početka problematičan. Poštujem vaš rad, odnosno rad na raščišćavanju terena, to podržavam, ali ne i ovo što se posle toga radi. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Javili su se ministar Lončar i Zorana Mihajlović.

Prvo Zorana Mihajlović, pa ministar Lončar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Puno projekata smo započeli, ne samo započeli, neke od projekata smo završili u prethodne tri godine i ja sa ponosom mogu da kažem da Srbija danas prvi put može da stane iza završenih, pre svega infrastrukturnih projekata, mislim tu na auto-puteve i na održavanje puteva, prvi put na održavanje železničkih pruga. Doći ćemo i do stanova i do „Beograda na vodi“.

Ja ovde imam tabele koje pokazuju da svake godine, dakle od 2009. godine, na primeru samo Železnica, nula kilometara piše u tabeli svake godine što se tiče održavanja tih pruga sve do 2014. godine. Znači, od 2008. do 2014. godine tadašnje vlade i ministarstva i Železnice su, kako god hoćete, jer je,

mislim, to ipak jedan lanac, nula kilometara rehabilitovale, rekonstruisale železničke pruge. Od te 2014. godine stvari se zaista menjaju: preko 200 kilometara pruge je rehabilitovano, rekonstruisano i mi počinjemo, između ostalog, ove godine i brzu prugu.

Što se tiče „Beograda na vodi“, dakle da krenemo na ono što mislim da prvo svi vide kada prolaze Beogradom, te kule se i te kako vide. Neću uopšte da govorim, pošto smo toliko puta pričali o tome, kako je izgledao taj deo Beograda. Hajde da to potpuno stavimo sa strane, hajde samo da posmatramo ono što se zove jedan projekat „Beograd na vodi“.

Ja stvarno ne znam da li iko može da bude, bilo da živi u Beogradu ili ne živi u Beogradu, bilo da je pozicija ili opozicija, protiv infrastrukturnog projekta. To je isto kao kad je Vuk Jeremić rekao da je protiv auto-puta Niš–Merdare–Priština. Za mene je to ludilo. Ne postoji bolja stvar za jednu državu od toga da gradi i ulaže u infrastrukturu, od stanova, zgrada, puteva, auto-puteva, pruga, novih pruga, brzih pruga. Dakle, ne postoji. Pretpostavljam da to treba da znate, to je nešto što pokreće privredni rast jedne zemlje. Znači, „Beograd na vodi“ i te kule koje se grade idu svojim fazama onako kako je i planirano.

Ono što ja mislim da je dobro, na tim projektima rade domaće kompanije, pre svega. Imate „Energoprojekt“ i veliki broj podizvođača, imate i srednja preduzeća i manja preduzeća. To je, kao i na svim drugim infrastrukturnim projektima, veliki zamajac za privredu. Dakle, kad imate od preduzetničke radnje do nekog srednjeg i velikog preduzeća, to znači da ti ljudi koji ranije, prethodnih desetak godina nisu imali dovoljno posla danas kroz te projekte za koje je država stvorila uslove mogu da rade. Rezultat toga, i „Beograda na vodi“, i Puteva, i Železnica i svega što sam pomenula, jeste da vam je danas udeo građevinarstva u društvenom bruto proizvodu preko 6%; bio je 4,4% kada sam postala ministarka građevinarstva i saobraćaja.

Prema tome, stvari idu onom dinamikom koja je planirana. Da ne govorim o železničkoj stanici, o izmeštanju zgrade i svemu onome što su prateći projekti, pravljenje projektno-tehničke dokumentacije itd.

Zato meni nije jasno kako je moguće da bilo ko kod nas ima nešto protiv jednog infrastrukturnog projekta. To je dobro za nas, to je dobro za svakog radnika u ovoj zemlji. Ne bismo imali taj pad nezaposlenosti koji danas imamo... On je evidentan, to nije samo statistički podatak. Da, to jeste podatak, ali je činjenica da od 26,7% imamo ovog meseca 11,7% nezaposlenost. To je ista ona metodologija Republičkog zavoda za statistiku koji je bio i pre pet godina i koji je i danas.

Prema tome, ja sam zadovoljna dinamikom, ne samo „Beograda na vodi“ nego i ostalih infrastrukturnih projekata, i sve što možemo kao država i Grad

Beograd da učinimo, ako pričamo o ovom projektu, da stvorimo uslove da se grade i zgrade i stanovi, mislim da to treba da radimo. Kao što smatram da sve što treba da uradimo od uslova za investiranje, da nam dolaze domaći i strani investitori da otvaraju fabrike, onda treba da radimo, zato što tih 55 fabrika otvorenih duž koridora 10 i 11 nije otvoreno zbog toga što je neko silom odlučio da to bude Srbija nego zato što je ova zemlja stvorila uslove, stvorila infrastrukturu i već sve ono što ide uz to. Hvala.

PREDSIEDNIK: Ministar Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Meni je iskreno žao što uvaženi poslanik nije mogao da sačeka da odgovorim na ovo pitanje vezano za to da se ne zapošljavaju Albanci konkretno u bolnici u Vranju ili bilo kojoj drugoj, ali zbog istine moramo da kažemo da se ljudi konačno zapošljavaju na konkursu i da apsolutno nema nikakve veze da li je neko Albanac ili nešto drugo; potrebno je da se javi na konkurs i da ispunjava uslov. Znači, da razjasnimo, potrebno je da se javi; ne možemo da zaposlimo nekoga..., to bismo se onda vraćali na neki „ključ“ ili nešto što je bilo, a mislim da je to davno prevaziđeno.

Želim da podsetim na jednu stvar. Da li smo svi zaboravili da je glavna tema bilo porodilište dole? Da su mnogi obećavali, da je to otvarano pet puta a da nikad nije radilo, da smo mi konačno to uradili i da to funkcioniše, radi, rađaju se dole deca, što je njima bio problem broj jedan, ako se sećate? Tu smo zaposlili sve Albance, i one koji nisu završili fakultet u Srbiji nego smo im mi priznali fakultet koji su završili na drugom mestu, konkretno u Prištini, i oni sada rade tu.

Još jednu stvar moram da vam kažem. Svakim danom je sve više pacijenata Albanaca koji imaju poverenja u srpsko zdravstvo i dolaze i u Vranje i u Niš i u Beograd.

Prema tome, ako tim pacijentima ne smeta struktura lekara koji rade kod nas, stvarno ne vidim da treba da pričamo sada o nekim, da kršimo principe i da radimo neke stvari. Šta treba, da ukinemo opet konkurse pa da...?

PREDSIEDNIK: Hvala, ministre.

Još da čujemo komentar Đorđa Vukadinovića.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem na pokušaju odgovora. Ne mogu reći da ste odgovorili, ali to je smisao ove debate. Mi iznesemo primedbe, vi kažete svoje. Nije problem da imate dva ili tri puta više vremena, to je sve više-manje u redu, ali da čujemo jedni druge pa makar da se i ne složimo.

Žao mi je, naravno, što nije bilo više vremena, i za druge kolege a i ja sam imao štošta još da pitam. Bilo kako bilo, neću da podsećam na ova pitanja, samo bih podsetio i ispravio utoliko malo gospođu Brnabić, da nije nikada ovde

usvojen zapravo Briselski sporazum, nego je usvojen izveštaj Vlade o pregovorima pa je unutar toga...

(Boško Obradović stoji i drži transparent.)

PREDSEDNIK: Poslaniče Obradoviću, imate još jednu opomenu, zato što udarate plakatom Đorđa Vukadinovića u glavu. Sram vas bilo!

Znači, vi ste isključeni iz daljeg rada sednice. (Aplauz.)

Jer vaše ponašanje je besprizorno. Besprizorno nije dostojanstveno u ovom parlamentu.

(Boško Obradović: A šta sam ja to uradio?)

Vi ste nepristojni i nevaspitani.

(Boško Obradović: Morate da mi objasnite, a i da objasnite građanima zbog čega...)

Davili ste danas poslanika, vikali ovde, pravili haos, a sada vređate dostojanstvo našeg parlamenta.

(Boško Obradović: Recite građanima zbog čega.)

Sram vas bilo!

(Đorđe Vukadinović: Kazali smo.)

(Boško Obradović: Nisam razumeo šta je problem.)

(Đorđe Vukadinović: Elem...)

Vi ste sramota sami za sebe.

(Boško Obradović: Zbog čega? Što ne kažete građanima zbog čega?)

(Đorđe Vukadinović: Ako mogu...? Čekajte...)

Poštovani poslanici, ovim smo završili današnji rad.

(Boško Obradović: Ovim smo završili? Bravo, Vlado, ministri i braćo!)

Jako mi je žao, zbog većine poslanika koji su ozbiljno pristupili ovom poslu, što nismo mogli da završimo rad i postavljamo pitanja u skladu sa Poslovníkom nego smo prisustvovali onome što nije zaslužio Parlament.

Zahvaljujem se predsednici Vlade Republike Srbije, zahvaljujem se svim ministrima u Vladi Republike Srbije koji su se odazvali pozivu i odgovorili ozbiljno na pitanja poslanika koji su želeli da učestvuju u ovom radu.

I izvinjavam se građanima Srbije zbog nepristojnog i nevaspitanog ponašanja poslanika Boška Obradovića na ovom zasedanju.

Hvala vam.

(Sednica je prekinuta u 19.00 časova.)